

Tiskovina, poština plačana pri pošti 2322 Majšperk

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

Majšperčan

Junij – rožnik 2017, številka 104

*Prvomajska budnica DPO Talum Kidričevo**Pletenica Marije Bauman**Plenum Gasilske zveze Slovenije**Zbrani starejši farani pred baziliko na Prujski Gori**OŠ Majšperk je na dnevu Evrope na Ptujju predstavila Česko s pravljico Krtek**Malo drugačen dan šole v Stopercah**Postavljanje majskega drevesa na Kupčinjem Vrhu**Na ekskurziji v Mariboru***MAJŠPERČAN**

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila. Vpisano v razvid medijev pod zaporedno št. 94.
 NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 39, telefon: 02/795 08 30 in telefaks: 02/749 42 21

GLAVNA UREDNICA: Barbara Rodošek
 UREDNIŠKI ODBOR: Suzana Vuk, Tanisa Bedenik, Peter Kitak, Marjan Kokot in Barbara Rodošek, odgovorna urednica, LEKTOR: Barbara Rodošek, **OBLIKOVANJE IN TISK:** UPRINT d. o. o., Limbuš, **NAKLADA:** 1600 izvodov. Fotografija za naslovico Peter Kitak. Lokalno informativno glasilo MAJŠPERČAN prejme vsako gospodinjstvo v občini brezplačno, izdajatelj plačuje 9,5% DDV (Ur. List RS št. 89/98).

Tone Pavček
ŽIVETI

Živeti!
 Zmeraj do kraja!
 Preživeti!
 Začeti skraja!

Pa kaj zato,
 če svet ni raven!
 Pač bo, kar bo,
 in nekaj zraven.

Zato ne psuj,
 ne jadikuj
 sam sebi tuj!
 Se ne spodobi.

Temó izruj!
 Bodi!

Ob dnevu državnosti vam čestitamo in vam želimo veliko pregovorne slovenske vztrajnosti in ponosnega zavedanja, da smo Slovenci!

*Županja z občinsko upravo,
 občinski svet in uredniški odbor*

Spoštovane občanke, dragi občani!

Pred nami je druga številka časopisa, ki nosi letnico 2017; smo že v mesecu juniju. Ta mesec predstavlja več prelomnic. Zaključuje se spet eno šolsko in študijsko leto, za nekatere se tako pričenjajo počitnice, za druge priložnost, da si vzamejo vsaj nekaj dni dopusta in ga preživijo s svojimi najdražjimi. Junij je tudi mesec, ko naša država praznuje svoj praznik. Že sedaj vas vabim na prireditve in ne pozabimo izobesiti zastav v čast naše države, s katero prav gotovo nismo vedno zadovoljni, vendar je naša, je varna in življenje v njej je prav gotovo prijetno, če znamo za to poskrbeti tudi sami.

Sicer pa je poletje tudi čas, ko poteka največ investicij. Leto 2017 bo v občini Majšperk investicijsko zelo pestro. Občinski svet je na svoji 26. seji konec maja sprejel rebalans proračuna, s katerim smo dokončno razporedili še nekatera razpoložljiva sredstva. Tako bomo dogradili in energetsko sanirali dom krajanov v Stopercih in za to porabili preko 400.000,00 EUR, pričeli z izgradnjo večnamenskega prostora v Narapljah, za kar imamo odprt razpis za izbiro izvajalca. Na razpisu LAS smo bili uspešni in tako bomo s pomočjo teh sredstev preuredili notranjost stavbe na trgu Ptujске Gore, v kateri delujeta TIC in pošta, v drugem delu, ki ga bomo povečali, bomo uredili večnamenski

prostor, namenjen delavnicam in degustacijski dejavnosti ter uredili tudi kletni prostor za manjše skupine. Veliko sredstev bomo namenili tudi obnovi in modernizaciji cestne infrastrukture, kjer sta na razpisu dobila delo domači podjetnik Jožef Žolger in Cestno podjetje Ptuj. Dela so se na določenih odsekih že pričela, do konca leta bomo tako izvajali dela na cesti Doklece–Ptujška Gora II. faza, Letonja–Cep na Bregu, Preša–Koritnjak, Lešje–Ebrl, Grdina–Zakelšek, Stoperce–Vtič, Pesjak, Botoln, Sestrže–Prečjek, Zg. Sveča–Rosovec I. faza, Ptujška Gora–Lovrenc I. faza, skupaj z Ministrstvom za infrastrukturo izvedli modernizacijo križišča z odstavnim pasom na RC v Podložah (Dvoršna) za smer Sestrže in preplastitev ceste med Majšperkom in Stanečko vasjo, uredili javno razsvetlavo v delu naselja Doklece in skupaj z občino Makole v Savinskem. Poteka pa tudi projektiranje pločnika v Stopercih in na Vrhah ter čistilne naprave v Sestrzah. Prav tako je ves čas odprt razpis za sofinanciranje malih čistilnih naprav. Področja, kjer bomo kot občina zavezani, da zgradimo skupne čistilne naprave, bomo objavili takoj, ko nam Ministrstvo za okolje pošlje svojo odločitev.

Na področju požarne varnosti bomo v tem letu sofinancirali nakup in opremo avtomobila za potrebe PGD Majšperk, ki praznuje 90 let obstoja, v Stopercih bomo uredili plato s stekleno zaščito za eksponat stare brizgalne, ki ga hranijo v društvu, in na Bregu sofinancirali širitev gasilskega doma ter zagotavljali sredstva za delovanje društev, za njihovo izobraževanje, zdravniške preglede in nakup zaščitne opreme manjše vrednosti.

V tem letu bomo kar nekaj sredstev namenili tudi za šport, saj želimo v športnem parku opremiti nadstrešek s klopmi in mizami, dograditi pod

v plesni dvorani, kupiti klimo za prostore DU Majšperk, urediti pomožno nogometno igrišče in zgraditi kolesarski poligon. V naši osnovni šoli bomo uredili rekuperacijo v kuhinji ter sofinancirali dodatne programe oz. prevoze na plavalne tečaje in šole v naravi. Letos želimo urediti še park med bencinskim servisom in šolo v Majšperku, prav tako bomo kar nekaj sredstev namenili še za urejanje pokopališč, v okviru česar je letos načrtovana ureditev poti v Majšperku in sprememba namembnosti zemljišča ter ureditev vežice na Ptujski Gori.

Razpisi za sofinanciranje naših društev so zaključeni, prav tako razpis s področja kmetijstva in gospodarstva, kjer je za posamezne namene na razpolago še nekaj sredstev. Veliko vas je, ki ste podali pobude za spremembe prostorskega načrta. Ta je sedaj v fazi pridobivanja soglasij različnih ministrstev in institucij, ki imajo rok 30 dni (žal traja vedno dlje), zatem pa bomo izvedli javno razgrnitev, na katero boste povabljeni vsi predlagatelji sprememb. Ves čas potekajo aktivnosti tudi pri odmerah in ureditvi lastništva cestne infrastrukture. Vsem, ki nam pri tem pomagata z odstopom zemljišč – in res vas je veliko – izrekam v imenu občine iskreno zahvalo.

Pa naj bo dovolj o investicijah, čeprav je še kar nekaj manjših zadev, ki jih bomo urejali skupaj z društvi ali samostojno. Ob tej priložnosti želim vsem, ki ste v tem času izvajali različne prireditve ali se udeleževali različnih tekmovanj tako na regijski kot nacionalni ravni, čestitati za vaše uspehe. Ob tej priložnosti posebej izpostavljam g. Draga Kleina, našega dirigenta odličnih in ponovno zlatih tamburašev, ki je od JSKD Slovenije prejel najvišje priznanje na področju glasbene dejavnosti – Gallusovo

plaketo. ČESTITAMO! Posebna čestitka velja tudi vsem, ki ste bili posebej uspešni in dosegli zavidanja vredne rezultate na področju izobraževanja. Želim, da med počitnicami najdete čas za dejavnosti, ki jih imate radi in za katere med letom ni dovolj priložnosti. Sporočam vam tudi, da želimo letos posebej nagraditi tudi vse zlate maturante. V ta namen bomo na spletni

strani objavili poziv in prosimo vse, da se prijavite, saj na občini nimamo podatkov, kdo so naši najuspešnejši dijaki in komu naj posebej čestitamo.

Prijetne počitnice ali dopust pa želim tudi vsem vam, spoštovane občanke in občani, ter vas vabim, da se udeležite številnih prireditev, na katere vas vabijo organizatorji vsak mesec s posebnim

programom, ki ga pripravimo na občini in ga prejmete na dom. Ob tej priložnosti pa vam že sedaj izrekam iskrene čestitke ob dnevu državnosti v upanju, da se srečamo na prireditvi in da bomo v počastitev tega praznika v čim večjem številu izobesili zastave tudi na naših domovih. Pokažimo, da spoštujemo svojo domovino.

Vaša županja dr. Darinka Fakin

POZDRAV UREDNICE

Spoštovani bralci in bralke!

Temperature že vabijo na morje, otroci odštevaajo ure do konca šolskega leta, maturantje iztiskajo še zadnje atome moči, da bi kar najbolje opravili maturo in si tako tlakovali pot na zeleno fakulteto, marsikateri starš pa razmišlja, kam in kako z otroki med počitnicami. Približuje se nam dolgo, vroče poletje, ampak pred tem bomo ponovno praznovali dan državnosti.

Pred časom sem bila glede tega praznika malce bolj nagovorjena. Pod roke mi je namreč prišla predstavitev vseslovenskega projekta Rastoča knjiga – projekta, ki

je zaživel na prelomu tisočletja, ob 10. obletnici slovenske države, tisočletnici Brižinskih spomenikov, štiristopetdesletnici prve slovenske knjige in dvestoletnici Prešernovega rojstva. Pobudniki zanj so bili nekateri slovenski kulturniki. Cilj projekta? Ozavestiti naše bogastvo, prepoznati, kaj vse smo Slovenci dosegli v preteklosti, spoznati ljudi v lastnem okolju, ki so prispevali svoj delež h kulturnemu ali gospodarskemu razvoju kraja, postaviti »spomenik« lastni ustvarjalnosti. Zakaj me je celotna stvar nagovorila? Kot sem omenila: približuje se dan državnosti in sprašujem se, koliko ta dan še prepoznamo kot državni praznik, koliko smo ponosni na to, da smo Slovenci – narod, ki se je obdržal kljub vsem pritiskom v preteklosti. Koliko cenimo svojo državo? Koliko znamo ceniti svoj jezik? Ga sploh še uporabljamo? Glede na današnja SMS-sporočila včasih dvomim o tem, saj moram kdaj pa kdaj kakšen tekst dvakrat prebrati, da ga razumem, tako na kratko je napisan in v njem manjka en kup črk (starši najstnikov najbrž v tem trenutku muzajoče prikimavate).

Vem, da bo marsikdo dejal, da ima država do nas, svojih lastnih ljudi, mačehovski odnos. Morda res. Pa vendar. Kljub vsemu je to naš dom. Imamo vse: sinje morje, zasnežene gore, zelene travnike, bele breze, širjave panonskega sveta. Še vedno trmasto verjamem, da v Sloveniji živimo dobri in sposobni ljudje, ki lahko naredimo veliko dobrega za okolje, v katerem živimo. Čeprav vsak dan slišim, berem, kaj vse gre narobe, je med nami tudi obilo dobrih zgodb, zaradi katerih bi morali biti ponosni, da smo Slovenci. Že če pogledamo svojo lastno občino ter svoje bližnje in daljne sosede, ugotovimo, koliko talentov premoremo, koliko dobrega lahko storimo, če stopimo skupaj. In to se vidi tudi iz člankov v tej številki. Zato vam želim: ponosno praznujte dan državnosti, predvsem pa se naučite počitniških dni, glasilo pa ponovno pride k vam »na obisk« pred začetkom praznovanja v okviru občinskega praznika.

Barbara Rodošek

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Majšperk!

Zunanje temperature nam sporočajo, da je poletje pred vrati. Vse bolj vroče postaja tudi na političnem področju, kjer vse večji razkoli in kupčkanja znotraj koalicijskih strank kažejo na dejstvo, da se približujemo zaključku mandata te vlade.

Slovensko gospodarstvo kljub majhnemu okrevanju še ne more enakovredno tekmovali s tujimi podjetji na svetovnem trgu. Razlog je neprijazno in destimulativno poslovno okolje. Vse bolj je z administrativnimi ukrepi obremenjeno tudi naše kmetijstvo.

V SDS smo prepričani, da bi bilo treba nujno sprejeti učinkovite in uspešne ukrepe za administrativno in davčno razbremenitev podjetij, ukrepe za dvig produktivnosti in dodane vrednosti, za vzpostavitev pravne države, za dvig podjetniške pobude in za spodbujanje investicij. Prav tako se je treba zavedati, da je tudi položaj slovenskega kmeta z dodatnimi administrativnimi obremenitvami otežen in da je tudi na tem področju treba spremeniti logiko sprejemanja dodatnih davčnih in drugih obremenitev.

Posebno pozornost moramo nameniti odpravi administrativnih ovir. Prav

zato smo v poslanski skupini SDS zahtevali izredno sejo državnega zbora in predlagali vrsto ukrepov za odpravo nepotrebne birokracije. Skupno gre za 77 ukrepov, ki pomenijo manj administracije za podjetja, za kmetijstvo in za državljane. Žal s strani koalicijskih strank SMC, SD in Desus nismo prejeli podpore. Bomo pa v SDS še naprej delali na tem, da bi ti ukrepi za dobrobit vseh nas zares zaživel.

Nujno je treba razviti okolje, v katerem so dobro gospodarjenje, dobro delo, inovativnost ter samoiniciativnost nagrajeni. Prvi pogoj za takšno okolje pa je vzpostavitev skupnosti, ki temelji na enakosti pred zakonom in na vladavini prava. Posebno pozornost moramo nameniti tudi odpravi nepotrebne birokracije za državljane, za gospodarstvo in za kmetijstvo.

Vlada kot enega izmed večjih dosežkov zelo rada izpostavlja znižanje brezposelnosti. Trenutno je brezposelnih okoli 91.000 oseb, k čemur moramo prišteti še okoli 15.000 brezposelnih invalidov, za katere ZZZS vodi ločeno evidenco brezposelnih. Če pogledamo na obdobje pred krizo, vidimo, da je položaj še vedno resen. Še vedno imamo okoli 30.000 brezposelnih več, kot smo jih imeli pred krizo, in glede na leto 2008 skoraj 70.000 manj zaposlenih v gospodarstvu. V realnem sektorju, sektorju, ki ustvarja, imamo tako vse manj zaposlenih, medtem ko se je v istem obdobju za več kot 10.000 povečalo število zaposlenih v javnem sektorju. Kakršnokoli hvaljenje okoli izboljšanja situacije na trgu dela je tako popolnoma neupravičeno.

Iz leta v leto se srečujemo tudi z vedno večjimi neskladji na trgu dela. Na eni

strani slišimo od vodstva podjetij, da s težavo pridobivajo ustrezno kvalificirane sodelavce, na drugi strani pa imamo številne mlade, ki iščejo zaposlitev, a je zaradi velikega števila določenih poklicev izjemno težko dobijo. S tem se vse bolj kaže izvorni greh velikega neskladja med trgom dela in izobraževanjem. Šolski sistem je tisti, ki pripravlja mlade za vstop na trg dela, a je popolnoma nepripravljen na njihove potrebe. Žal se vse več mladih izobražuje za poklice, za katere se že vnaprej ve, da so izredno težko zaposljivi. Posledice se kažejo v visoki brezposelnosti mladih, kasnejši samostojnosti, v dvigu starosti staršev ob rojstvu prvega otroka, številni pa ravno zato, ker kljub trudu ne najdejo zaposlitve doma, odidejo v tujino. Izgube so za Slovenijo, za celotno družbo, izjemno velike. Ravno zato je treba v prihodnje tudi s spremenjenim izobraževalnim sistemom slediti potrebam gospodarstva.

Žal se trenutna vlada namesto s konkretnimi strukturnimi reformami, ki bi izboljšale kvaliteto življenja državljanov, ukvarja s političnimi in nestrokovnimi kadrovanji, ukvarja se s tem, kako bo potrošila okoli 1,7 milijarde evrov za 27 km železniške proge, in žal tudi z dodatnim zadolževanjem, ki se praviloma zgodi s pomočjo preusmerjanja pozornosti na nepomembne teme. Eno takšnih je bilo tudi zadnje večje zadolževanje za kar 2 milijardi evrov, ki se je zgodilo sredi meseca maja.

Spoštovani, naj vam ob koncu zaželim lepe bližajoče se poletne dni ter ponosno praznovanje dneva državnosti.

Suzana Lep Šimenko,
poslanka DZ RS

Majšperk je gostil 4. sejo Plenuma Gasilske zveze Slovenije

V soboto, 22. aprila 2017, smo v Majšperku v Kulturno-poslovnem centru gostili 4. sejo Plenuma Gasilske zveze Slovenije. Po slovenski in gasilski himni – zapel ju je Moški pevski zbor Svoboda iz Majšperka – je Kristijan Lovrenčič, povezovalac programa, ki sicer vodi PGD Majšperk - Breg, prisrčno pozdravil delegate Plenuma in prisotne goste: Darka Buta, generalnega direktorja Uprave RS za zaščito in reševanje, Srečka Šestana, poveljnika Civilne zaščite RS, Jošta Jakša in Francija Petka, predsednika in poveljnika Gasilske zveze Slovenije (GZS), Matjaža Klariča, častnega poveljnika GZS, Dragomirja Murka in Zlatka Letonjo, predsednika in poveljnika GZ Majšperk, dr. Darinko Fakin, županjo občine Majšperk, ter druge. Najprej je besedo predal županji dr. Darinki Fakin, ki je predstavila občino Majšperk, nato pa predsedniku Gasilske zveze Majšperk Draganu Murku, ki je delegatom in gostom predstavil gasilstvo v občini.

Delo Plenuma je otvoril Jošt Jakša, predsednik GZS. Predlagal je kandidate za organe Plenuma, ki so bili soglasno potrjeni. Plenum je bil sklepčen – od skupno 160 je bilo na Plenumu prisotnih 124 delegatov. Ta dan je bilo prisotnih preko 200 oseb, in sicer kot delegati, dobitniki priznanj ali gostje.

Sledile so točke z obravnavo in potrditvijo poročil za leto 2016 ter program dela naše krovne organizacije za leto 2017. Pred zaključkom delovnega zasedanja Plenuma sta zbrane pozdravila in nagovorila tudi Srečko Šestan, poveljnik Civilne zaščite RS, in Darko But, generalni direktor Uprave RS za zaščito in reševanje.

Slavnostni del Plenuma je bil v znamenju podelitev najvišjih priznanj v gasilski organizaciji – plaket in kipcev gasilca ter priznanj Matevža Haceta. Prisotnim se je pridružila Andreja Katič, ministrica za obrambo. V nagovoru se je najprej zahvalila za povabilo na pomemben dogodek in za vse predano delo, ki ga opravimo gasilci, ter nadaljevala: »Poleg intervencijskega ukrepanja na cestah, ob nesrečah z nevarnimi snovmi in pri gašenju požarov ste sodelovali pri mnogih humanitarnih aktivnostih, s katerimi ste pomagali prizadetim prebivalcem. Ob tem moram omeniti tudi vaš prispevek pri obvladovanju migrantske problematike. In v vseh teh akcijah smo bili skupaj uspešni. Zato, ker se poznamo in spoštujemo. In zato, ker smo bili in smo dobro organizirani ... Vaša pripravljenost, da stalno nadgrajujete znanje in s tem usposobljenost, je izreden kapital, ki ga zelo cenimo. Kajti ne gre namreč

samo za sodobno zaščitno in reševalno opremo – največja prednost je v vsakem posamezniku, njegovi pripravljenosti, znanju in usposobljenosti. Poseben izziv pa predstavlja dejstvo, da je delovanje prostovoljstva v razmerah tržne ekonomije še posebej zahtevno. Prav zato ga še toliko bolj cenimo.« Posebej je izpostavila našo visoko stopnjo profesionalnosti in usposobljenosti ter dobro sodelovanje s poklicnimi gasilci, zaposlenimi v službah NMP, Upravi RS za zaščito in reševanje,

Ministrica na obisku

Policiji, in z drugimi organizacijami. Pohvalila je prostovoljno gasilsko delo na vseh ravneh – tudi spremembo Pravil službe prostovoljnih gasilcev, nov program usposabljanja prostovoljnih gasilcev, oblikovanje sistema organiziranja in delovanja predavateljskih ter inštruktorskih svetov, pa tudi izgradnjo regijskih gasilskih poligonov. Ob zaključku nagovora nam je ministrica zaželela čim boljše uvrstitve naših enot na gasilski olimpijadi v Beljaku v Avstriji in povabila, da se gasilci v čim večjem številu udeležimo Bogatajevih dnevov zaščite in reševanja, ki bodo med 8. in 10. junijem 2017 v Murski Soboti.

Plenum je zaključila mlada glasbenica Maja Novak, ki je prisotnim v dvorani »podarila« pesem Malo miru, nato pa je 4. zasedanje Plenuma Gasilske zveze Slovenije s pozdravom in zahvalami zaključil predsednik naše krovne organizacije Jošt Jakša. Članom Plenuma se je zahvalil za dobro izpeljano zasedanje, Ministrstvu za obrambo ter Upravi RS za zaščito in reševanje pa za dobro sodelovanje. Zahvalil se je tudi vsem, ki so pripomogli k uspešno izpeljanemu Plenumu v Majšperku:

gostiteljema, GZ Majšperk in občini Majšperk, odličnemu povezovalcu programa, pevcem in drugim.

In še zanimivost:

Seja Plenuma je prvič potekala »v živo« preko You Tuba. Ogledate si jo lahko na povezavi <https://youtube.com/gbe0g1-M4w>.

Dragomir Murko

Na zboru članov Društva upokojencev Majšperk

Bila je sobota, 8. aprila 2017, ko smo se zbrali na zboru članov DU Majšperk. Po pozdravnem govoru predsednice Frančiške Jus je sledil kulturni program učenk Osnovne šole Majšperk. Nato so bila na vrsti poročila organov društva. Pregledali smo delo preteklega leta in sprejeli načrt dela in finančni načrt za leto 2017. Društvo šteje 270 članov; na zboru smo sprejeli tudi 14 novih članov. Člani društva tekmujejo v kegljanju in streljanju z zračno puško. Družimo se na izletih, letovanju v hotelu Delfin v Izoli, na pikniku, srečanjih in ob zaključku leta na turistični kmetiji Ačko. V okviru vsakoletnega srečanja ob občinskem prazniku smo lani skupaj s PZDU organizirali srečanje vseh društev v Spodnjem Podravju.

Društvo je že 12 let vključeno v projekt Starejši za starejše, ki je namenjen vsem nad 69 let. Prostovoljci jih celo leto obiskujejo in nudijo pomoč na domu. Ob koncu leta skromno obdarimo vse, ki so v domovih, bolni in stari več kot 80 let. V društvu vsako leto organiziramo cepljenje proti gripi.

Na letošnjem zboru nismo pozabili na Angelo in Alojza Žeraka, ki sta proslavila zlato poroko, ter Marijo Brglez, ki je dopolnila 90 let. Njim in vsem, ki so in še bodo v tem letu praznovali visoki jubilej, še na mnoga zdrava leta.

Ludvik Lampret,
tajnik DU Majšperk

Praznik dela – jutranja budnica

Praznik dela, ki ga imenujemo tudi prvi maj, je mednarodni praznik dela, torej je dejansko namenjen predvsem delavcem. Dan pred 1. majem so bila in so še organizirana kresovanja s postavljanjem prvomajskih dreves. In tudi v naši občini je tako. V marsikaterem našem kraju se tako zberejo domačini in postavijo okrašeno prvomajsko drevo ter kasneje tudi zakurijo kres.

Prvega maja navsezgodaj zjutraj pa marsikatero mesto oziroma kraj prebudi tudi budnica. Občino Majšperk že več let zapored obišče Društvo pihalnega orkestra Talum Kidričevo,

ki v zgodnjih jutranjih urah s svojim igranjem dodobra prebudi krajane z budnico. Tudi letos je bilo tako. Pred KPC se nas je zbrala sicer le peščica, ki je z aplavzom nagradila pihalni orkester po odigrani budnici. Poseben pozdrav z zahvalo pa jim je namenila tudi županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin.

Njihovega nastopa smo bili zelo veseli in se že veselimo snidenja ob naslednjih prvomajskih praznikih.

Nataša Letonja

Pozdrav in zahvala županje za budnico

V prvomajsko jutro nas je zbudil Pihalni orkester Talum Kidričevo

Tam sem pognal – slikarska razstava Zvonka Mesariča

Na bregovih, v blatu, kjer rastejo hrasti in dišijo divji kostanji, v osrčju prelepih Haloz je pognalo seme in rodil se je čudovit, topel in slikarsko nadarjen človek. Pred skoraj dvajsetimi leti, na pragu jeseni življenja je prijel v roke čopič in spoznal veliko ljubezen do slikanja. S pomočjo slikarskih mentorjev in delavnic si je pridobil dodatno znanje in nastalo je veliko umetnin, s katerimi postavlja spomenik naravi, ki nas zavedno ali nezavedno obdaja s svojo enkratno, odlično, neponovljivo spremenljivostjo.

Pomlad je čas, ko se začne sezona slikarskih razstav likovne sekcije UD Ustvarjalec Majšperk v galeriji AP Majšperk. Zvonko Mesarič je bil letos tisti, ki je v petek, 7. aprila, s svojimi likovnimi deli odprl sezono razstav v galeriji AP. S harmoniko slikarjeve vnukinje Monike Plavčak, dijakinje 3. letnika III. gimnazije v Mariboru, smo povezali slikarsko in glasbeno umetnost. Vsestranska umetnost se je ta dan prelivala v čudovito celoto, ki jo je kot vedno z besedo kritike začinil naš dolgoletni prijatelj, likovni kritik Mario Berdič. Razstavo je odprla županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin.

*Tam sem pognal,
kjer rastejo hrasti na strmini,
dišijo kostanji,
tam tekkel sem bos.*

*So peli mi kosi pomladi,
klopotci jeseni,
po blatnih ilovnatih klancih
tekkel sem bos.*

*So hrasti bili moji prijat' lji,
kostanji, bukve – žvižg vetra,
tam hodil sem bos –
se pogovarjal z njimi.*

*S kravami in svinjami
sem hodil po bregovih,
živel sem z njimi,
bili smo kakor velika družina!*

*Vonj posušenega sena,
utrujene sopeče krave
s škripajočim lojtrnim vozom sena.
Na bregovih v blatu bil sem doma!
(Zvonko Mesarič)*

V prijetni družbi smo se pogostili z dobrotami, ki so jih pripravili umetnikovi domači, in se prepustili »zvokom« narave, ki jo je za vedno arhiviral v okvir slikarskega platna slikarski mojster Zvonko Mesarič.

Suzana Kodrič

Likovna kolonija Farovec

V okviru Zveze kulturnih društev občin Makole, Slovenska Bistrica, Poljčane smo pripravili enodnevno likovno kolonijo, ki se je je udeležilo 14 slikarjev: Marjana Košat (Maribor), Peter Plavčak (Maribor), Nada Zidarič (Maribor), Zvonimira Male (Slovenska Bistrica), Bogomir Jurtela (Janški Vrh), Vesna Urbančič (Pragersko), Omladič Mihaela (Ptuj), Gregor Samastur (Ptujška Gora), Zvonko Mesarič (Jelovica), Marija Jakolič (Ptuj), Nada Ivančič (Ptuj), Branko Gajšt (Sestrže), Dani Ferlinc (Sv. Ana) in mentor Jože Foltin (Ptuj).

Likovna kolonija Farovec je potekala na lepo soboto, 20. 5. 2017, pa čeprav je bilo napovedano slabo vreme. Zjutraj sta nas sprejela Darja Belič iz ZKD Sl. Bistrica in prijazen gospodar Marjan Krajnc, lastnik ribnika. Po dobri kavi smo hitro pričeli s slikanjem in nastalo je kar nekaj dobrih del. Nekateri slikarji bodo slike dokončali do 21. junija, ko bo odprte razstave v Poljčanah.

Branko Gajšt

Prvi maj po sestrško

Živimo v časih nenehnega hitenja in v ekstazi opravljenih nenehnih popravil. Na srečo nas vsake toliko s koledarja pogleda kakšen rdeče obarvan datum (pa ni nedelja!), ki nas sooči s samim sabo in z bližnjimi. Če kdaj, potem so ravno zdaj ti časi, ko iskreno čutimo sotrpine, ki so v 19. stoletju zahtevali 8-urni delavnik. Danes biti zgolj 8 ur na delovnem mestu uspeva le redkim in brezpo-

selnim, vendar nam prevratništvo v 21. stoletju očitno ne diši več. Zdi se, da nam je praznik dela zadostna uteha; spomin na nekdanje krvave proteste za delavske pravice smo zamenjali za vonj čevapčičev, dodatne proste (sončne) dni, oddih od tečnih šefov in veselo druženje z družino in prijatelji. Če vse to doživljamo ob morski obali, toliko bolj čudovito. Vaščani Sestrže že vrsto let 1. maj obeležujemo kar doma – v

centru vasi, kamor se stekajo poti iz »Spodnjega kota«, »Zgornjega kota«, »Turnož« in »Loznega«. Vsako leto izmenjuje en predel vasi pripravi praznovanje v čast prazniku dela. Organizatorji takrat seveda ignorirajo počitek in so še posebej delavni. Gospodinje tekmujejo v peki peciva, po vasi zadiši kruh iz (že redkih) krušnih peči, kmetje postrojijo traktorje, da pade najlepša smreka v vasi. Smreko obrusijo, okrasijo in ovenčajo, da se na praznični dan in še cel mesec maj ponosno dviga visoko med oblake.

Letošnje praznovanje in pogostitev v domu krajanov Sestrže smo pripravili vaščani »Spodnjega kota« in ugotovili, da imamo najbolj modre sive glave, najboljšo kmetijsko mehanizacijo, najbolj delavne roke, najbolj dobrostrčne lastnike smrek, najbolj urne »kelnarce«, najizkušenejše kuharske mojstre in nenazadnje najkvalitetnejše glasbene talente. Do zadnje gasilske mize napolnjen dom krajanov je namreč muzikalično zabaval naš »hišni ansambel Spodnjega kota«: Miha, Peter in Luka Cep ter Jakob Purg si rečejo kar Bratranci. Bratranci so nas s svojo mladostno energijo silili na plesišče ter spodbujali k petju in veselju vse do jutranjih ur naslednjega dne.

Na Sestrzah smo 1. maj sicer doživeli že 29. aprila, ampak ko se človek zabava, se občutek za čas tako ali tako iznakaži. Kar trajno ostane, je občutek medgeneracijske složnosti, zadovoljstvo, da te ima sosed vsaj tisti dan neizmerno rad, in zavedanje, da je živeti na vasi med motiviranimi in sodelovalnimi ljudmi velik privilegij.

Vtise strnila prvomajsko razpoložena vaščanka »Spodnjega kota«, Danijela Sekej

Fotografiral: Matic Pernat

Vezenje in šivanje namiznih prtov

V soboto, 13. 5. 2017, smo se zbrali v konferenčni dvorani KPC Majšperk na otvoritvi razstave ročnega dela Vide Novak iz Preše. Sem Dolenjka, v Preši živim že 46 let in tu sem si ustvarila tudi družino. V prostem času se ukvarjam z vezenjem na »star način«. Bila sem še majhna deklica in večkrat gledala sosedo, kako šiva prte in kako lepo je bilo videti.

Na razstavi je moj mož Jožef pozdravil prisotne, nato so zaigrale citre. Kar v troje so zaigrale Lušne citrarke, ki so prišle iz Šentjurja, da nam polepsajo popoldne. Gospa županja dr. Darinka Fakin je spregovorila nekaj spodbudnih besed, pridružili sta se ji še ga. Stanka Vražič in ga. Vera Planinc. Hvala vam za izrečene lepe želje in spodbude za nadaljnje delo. Z

Vida Novak med svojimi izdelki

Ga. županja med govorom

vsemi prisotnimi je bilo zelo lepo pokramljati, se posladkati in tudi nazdraviti z dobro haloško kapljico. Hvala vsem, ki ste v dveh dneh prišli pogledat razstavo in upam, da ne bo zadnja, če mi bo zdravje služilo.

Vida Novak,
članica glasbene sekcije
UD Ustvarjalec Majšperk

Alojzija praznovala 90 let

Predstavniki Društva upokojencev Majšperk so obiskali Alojzijo Vedlin, ki je praznovala 90. rojstni dan.

Alojzija se je rodila 22. 4. 1927 v Pre-

ši in tu preživela mlada leta z dvema bratom in sestro. Zelo mlada, pri 16 letih, se je zaposlila v kuhinji tekstilne tovarne in tovarne strojil, kjer je delala od jutra do poznih večernih ur. Po treh letih pridnega dela je šla na tečaj kuhanja v Avstrijo, ki ga je kljub slabemu znanju nemščine z iznajdljivostjo uspešno končala. Pridobila si je vse zahtevano znanje za vodenje kuhinje. Sodelovala je tudi pri narodnoosvobodilni vojni, predvsem z zbiranjem prehrane, odev, oblačil, raznašala je nujno ilegalno pošto za naše partizane. Ker sta šla oba brata leta 1946 v vojsko, je morala pustiti službo in pomagati mami na kmetiji. Leta 1959 se je znova zaposlila, tokrat v Mariborski koči, kjer je prevzela kuhinjo. Po eni sezoni lepega življenja na Pohorju so jo pregovorili, da se je zaposlila v tovarni tekstila kot delavka v

operativni ter pomagala na kmetiji bratu Tončku in Slavku pri čebelah. Nekega dne je v službi tako nerodno padla, da si je poškodovala hrbtenico in se tako leta 1974, pri 52 letih, invalidsko upokojila. Leta 1960 je začela s pomočjo bratov Stanka in Tončka graditi svojo lastno hišo in se preselila vanjo. V društvo upokojencev se je včlanila leta 1977, tako da je naša članica že 40 let. K njej se je preselil nečak Stanko z družino in dogradil hišo, tako da imajo vsi dovolj prostora za skupno življenje. Nečak zelo lepo skrbi za teto Lojzko, ki se pohvali, da ji sedaj, na stara leta, nič ne manjka, ker ta mladi lepo skrbijo za njo. Upravni odbor DU Majšperk ji želi obilo srečnih in zdravih let.

Lampret Ludvik
Foto: Alojzija Vedlin

NOVICE S PTUJSKE GORE

Posebne ženske na podeželju: Marija Bauman – prejemnica priznanja za dolgoletno sodelovanje v skupini ljudskih pevcev FD Dolena Rožmarin

Marija Bauman, rojena 30. 9. 1933, živi v Podložah 32, pod Ptujsko Goro, na kateri kraljuje bazilika, ki pozdravlja mimoidoče daleč naokrog. Rodila se je na kmetiji v Doleni, mami Ani in očetu Janezu Vidoviču. V družini je bilo 11 otrok. Dva sta v zgodnji mladosti umrla. Vseh devet

pa je do starosti ostalo povezanih. Oče je svoje otroke naučil veliko ljudskih pesmi. Naučil jo je igrati na ustne orglice, na katere še dandanes velikokrat zaigra. Na kmetiji nikoli ni zmanjkalo dela in vedno je bilo »premalo rok«, saj so vse delali predvsem ročno. Leta 1956 je odšla od doma in se poročila z

Antonom Letonjo na vrh Vildona. V zakonu so se jima rodili štirje otroci: Nežika, Marjana, Tonček in Stanko. Ostala je vdova, zato se je preselila v Podložje in se drugič poročila z Ivanom Baumanom na manjšo kmetijo. Tudi drugi mož je težko zbolel; ves čas bolezni je neutrudno skrbela zanj. Tako je ostala sama, v uteho so ji bili otroci. Življenje jo je zelo preizkušalo. Na Vildonu imajo vinograd, ki ga še sedaj obdelujejo in pridelajo odlično vino. Dolgo je sama rezala, vezala in opravljala vsa dela. Sedaj je delo prevzel sin. Obdelujejo manjšo kmetijo in redijo domače živali. Rada pomaga pri vsem, kar zmore. Največ dela opravi na vrtu, saj drugo sedaj obdelujejo strojno. Po poklicu je šivilja in še sedaj rada sede za šivalni stroj. Šiva predpasnike, popravlja strgana oblačila in največkrat iz starega naredi novo. V veliko veselje ji je pet vnukov in štirje pravnuki. Vedno je rada kuhala in pekla. Tudi dandanes še kaj skuha in speče. Peče krofe, štruklje, gibanice, potice in kruh. Za posebne priložnosti pa najraje speče štruce – pletenice, srca, ovčke in še marsikaj drugega. To običajno nese na prireditve, praznovanja rojstnih dni ali ko jo kdo poprosi. V življenju pa ji daje moč petje. Poje, odkar se spomni. Pri hiši so vedno radi prepevali. Že 33. leto prepeva na koru v cerkvi na Ptujski Gori. Samo eno nedeljo je manjkala, drugače pa redno prepeva vsak teden. Vsak teden hodi tudi na vaje – večinoma peš. Rada bere knjige in časopise Tednik, Kmečki glas in Družino, vse brez očal. Sodeluje v Društvu upokojencev v Lovrencu, Aktivu žena v Doleni in že več kot 30 let pri FD Rožmarin Dolena v skupini ljudskih pevcev. V skupini prepevajo še njeni dve sestri Ivanka in Hedvika, ki je vodja skupine, ter dva dolgoletna prijatelja. Prepeval je tudi brat Branko, ki je žal pokojen.

Zdenka Golub

*Nagrajenka Marija Bauman**Med ljudskimi pevci*

Čebelarstvo nekoč in danes

*Čebelice, čebelice,
saj moje ste prijateljice,
pozabi vas nikdar
ta stari čebelar.
(Lojze Slak)*

Narava se je začela prebujati, na plan so pokukali prvi znanilci pomladi, zato smo tudi v Turističnem društvu Ptujška Gora pripravili pomlad, in sicer razstavo z naslovom Čebelarstvo nekoč in danes. Razstavo smo pripravili s pomočjo našega člana, čebelarskega mojstra g. Jožeta Vuteja. Otvoritev razstave je bila v nedeljo, 19. 3. 2017, na sam god sv. Jožefa, po osmi sveti maši. Vse zbrane na trgu sta v imenu TD pozdravili Anja Predikaka ter ga. županja dr. Darinka Fakin. Skozi razstavo nas je popeljal g. Jože, ki nam je vse skrbno razložil.

Ker pa so čebelice prinašalke medu, smo seveda poskrbeli za degustacijo medu, za kar se zahvaljujemo čebelarskemu mojstru g. Petru Kolarju. Da pa bi nam bilo še bolj sladko, ni manjkalo niti medenjakov in medenega peciva. Obiskovalce smo pogostili z medenim žganjem. Na otvoritvi nas je obiskala tudi novinarka Štajerskega tednika.

Čebelar je z razstavo prikazal razvoj čebelarstva na Slovenskem od brta – debla do najsodobnejšega panja, t. i. AŽ-panja. Na razstavi si je bilo mogoče ogledati vse tipe panjev: transportne in opazovalne panje, satnice, plemenilnike, hramčke za vzrejo matic, razno orodje, panske končnice, čebelarstvo tehtnico.

Na našo razstavo, ki je bila zelo poučna, smo povabili učence in učenke podružnične šole Ptujška Gora, ki so se prijazno odzvali našemu povabilu. Skozi razstavo jih je prav tako popeljal čebelarski mojster g. Jože. Učenci so z zanimanjem

poslušali razlago in mojstru postavljali zanimiva vprašanja. Tudi zanje smo pripravili pokušino medu in slasten medeni napitek.

Razstava je bila odprta od 19. marca do 25. aprila in je bila dobro obiskana. Za vso pomoč in organizacijo ter samo pri-

Čebelarstva razstava na Ptujski Gori

pravo se zahvaljujemo g. Jožetu. Zaradi dobrega obiska naših razstav in spodbudnih besed domačinov bomo pripravili naslednjo leto razstavo starega orodja.

**Turistično društvo
Ptujška Gora**

G. Jože Vute predstavlja panje

Tulipanijada na trgu

Na lep sobotni popoldanski dan, 22. aprila 2017, so se kot že vrsto let poprej pri nas na Ptujski Gori ustavili motoristi 15. Tulipanijade, ki jo vsako leto organizira MK TULIPAN Cirkovce. Nekaj čez 15. uro so začeli na trg prihajati prvi motoristi, ostali pa so parkirali na parkirišču pod Ptujsko Goro. Ob 16. uri so imeli sveto mašo, po maši pa je p. Milan blagoslovil motorje. TD Ptujška Gora je pomagalo pri postrežbi in poskrbelo za okrepčilo s haloško zaseko in salamo. Zahvaljujemo se Veri in Branku Sagadinu za mesne dobrote ter Okrepčevalnici Zelena dolina Stoperce za kruh. Upamo, da se zopet srečamo prihodnje leto.

Turistično društvo Ptujška Gora

Majsko drevo znova polepšalo Ptujsko Goro

Ptujška Gora je bila 30. 4. 2017 ob postavitvi majskega drevesa spet na nogah do poznih večernih ur. Vsako leto nas je več, je med vrsticami pozdravnega govora povedala ga. županja dr. Darinka Fakin. Na številčno udeležbo smo kot organizatorji seveda ponosni. Tradicionalno postavitve majskega drevesa, priprave mlaja,

podiranje, transport, okrasitev, pletenje vencev in priprave za dvig smo izpeljali z običajno oz. okrepljeno ekipo z Dvoršne, sosedov, domačinov, prijateljev in znancev. Na pobudo naših sponzorjev smo vse skupaj popestrili s predpasniki, ki jih je na žalost zmanjkalo. Zaradi velikega povpraševanja smo jih dodatno naročili, tako da so na voljo v Turističnem društvu

Ptujška Gora, če jih seveda še kdo želi. Na začetku programa je nastopila godba Pepi Krulet iz Cirkovc, sledil je pozdrav predsednice TD ge. Tanje Leskovar, nato je nastopil Moški pevski zbor DPD Svoboda Majšperk, zatem duo Dominik in Filip na harmoniki in kitari ter pevka Ajda Bezjak. Sledila je postavitve drevesa, nato malica ter zabava s Pepijem Kruletom in DJ-em Likijem. Tudi letos je nebo nad majskim drevesom razsvetlil ognjemet. Prireditev je uspela nad pričakovanji. Praznovanje prvega maja se je nadaljevalo naslednje jutro, z budnico Pihalnega orkestra Talum Kidričevo in s tradicionalnim pohodom po gorski pešpoti, ki ga vsako leto organizira Športno društvo Ptujška Gora.

Da smo prireditev lažje izpeljali, se moramo zahvaliti našim sponzorjem, ki so nas finančno podprli: Stanko Emeršič s. p., Altea, d. o. o. (Igor Kukovec in Denis Jerenko), Kemovod d. o. o. (Roman Štumberger), Anton in Cirila Verdenik,

Jani Potočnik, Franc in Danica Črnenšek, Dušan in Nada Potočnik, Stojan Novak, Franc Sluga. Hvala tudi vsem ostalim, ki ste prostovoljno prispevali na prireditvi. Zahvaljujemo se še vsem domačim in sosednjim gostincem za darovano hrano in pijačo: Rafku Gajserju, Branku in Veri Sagadin, Bernardi Mohorko, Antonu in Bredi Žerak. Zahvaljujemo se vsem nastopajočim: muzikantom Pepi Krulet, ki so nam že tretje leto zapored brezplačno igrali, DJ-u Likiju za ozvočenje in pester izbor glasbe, Moškemu pevskemu zboru DPD Svoboda Majšperk, Filipu Verdeniku in Dominiku Polajžerju za glasbeni nastop, Ajdi Bezjak za pevski nastop, g. Slavku Peinkihherju za ognjemet, g. Stojanu Kerblerju za fotografranje in g. Dušanu Erbusu za posnetek iz zraka.

Za pripravo hrane in postrežbo se zahvaljujemo Premičnemu gostinskemu obratu Dejan Žafran, s. p., in njegovi ekipi, ki že tretje leto zapored brezpla-

no pripravlja hrano. Hrano in pijačo so darovali tudi: Daniel Uran (DU), Slavko Peinkihher, Janez Podlipnik, Anica Lamperger, Jože Lorber, Pekarna Hlebček, Okrepčevalnica Zelena dolina, Prodajalne Žerak, Jana Žerak, s. p., Mesnine Fingušt, Nada Potočnik, Tatjana Furek, Martina Žolger, Tanja Leskovar, Cirila Verdenik, Vera Sagadin, Anica Tominc, Zlata in Branko Predikaka, Jožica Topolovec, Marjana Gojkovič, Angela Jeza, Dušan Debelak, Gabriel Pogačar, Terezija Drevenšek, Franc Medved, Martina Vičič, Jožica Brunčič, Marjan in Petra Ivančič, Marjana in Janez Selinšek, Silva Uran, Marjetka Eberl, Štefan Mally, Marjana Amon in Rado Rodošek. Če koga nismo omenili, se opravičujemo. Še enkrat hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da smo prireditev izpeljali. Vabljeni tudi prihodnje leto, 30. 4. 2018.

ŽIVEL 1. MAJ!

Milan Predikaka

Srečanje starejših na Ptujski Gori

Vsoboto, 27. maja 2017, so se na povabilo Župnijske Karitas (ŽK) Ptujška Gora, krajevne organizacije Rdečega križa Ptujška Gora in župnišča na Ptujski Gori zbrali starejše faranke in farani pri sveti maši v baziliki na Ptujski Gori. Pred mašo je voditeljica ŽK Ptujška Gora Emica Rodošek

vse zbrane pozdravila in nagovorila z naslednjimi besedami: »Mati Marija nas vedno sprejema. Tudi danes nas ne pušča samih – skrbi za nas in nas varuje s svojim plaščem. Morda nam prav po priprošnji Matere Marije našo življenjsko pot prekrizajo ljudje, ki nam v težkih trenutkih ponudijo roko.

Današnji dan naj bo zato priložnost, da se zahvalimo za vse dobro, ki ga prejemo, in da rečemo hvala za vse plemenite ljudi, ki jih srečujemo na svoji življenjski poti.»

Sledila je sveta maša, ki jo je vodil pater Roman Tkauč. Zbranim je dejal, da nam Marija prihaja naproti, da nam ponuja svoj plašč, zato radi prihajamo k njej s prošnjami za blagoslov ter v stiskah in težavah. Nato je sledilo maziljenje vseh prisotnih.

Po sveti maši so za starejše v romarski hiši otroci cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Irene Kropec pripravili kulturni program. Po končanem programu so zbrane pozdravili in jim zaželeli vse dobro županja dr. Darinka Fakin, predstavnik KS Ptujška Gora Rado Rodošek, predsednik Društva upokojencev Daniel Uran, predstavnica krajevne organizacije Rdečega križa Ptujška Gora Milka Žlaus in v imenu župnije pater Roman Tkauč.

Starejše so s kulturnim programom razveselili otroci cerkvenega zbora na Ptujski Gori

Karel Rober

Leopoldina Vodusek

Sledilo je družabno srečanje. Za pogostitev so poskrbele članice Župnijske Karitas in Rdečega križa Ptujška Gora v sodelovanju z župnijo.

Najstarejša med zbranimi sta bila Leopoldina Vodusek in Karel Rober. Starejši so preživeli prijeten dan, ki je prav gotovo popestril njihovo vsakdanje življenje.

Vesna Mesarič Lorber

NOVICE IZ STOPERC

Etnografska in ustvarjalna sekcija KPD Stoperce obogatili velikonočno podobo kraja

Ko začno zeleni in cvetoči poganjki bogatiti domačo pokrajino, se približuje ustvarjalni čas tudi za nekatere sekcije KPD Stoperce. Uresničujejo se ideje in včasih nastanejo tudi malo večji izdelki, tudi takšni, ki bogatijo podobo našega kraja. Tokrat so člani etnografske sekcije v soseski Bogmetovih in Stiprnčih izdelali velik »pušl«. Sestavljenega iz vseh vrst »lesa« in lepo okrašenega sta ga Martin Bogme in Alojz Korez na cvetno nedeljo postavila pred domačo župnijsko cerkev.

V okviru ustvarjalne sekcije KPD Stoperce je že zgodaj spomladi pod Brigitinimi spretnimi rokami začelo nastajati veliko jajce, ki je segalo v višino kar 1,5 m. Maja Žunkovič, Vera Kopše in Mojca Jernejšek so se v nadaljevanju lotile obdelave in ga z motivi slovenskega cvetja lepo porisale. Ker pa je bilo jajce za velikonočno košaro preveliko, mu je Boris Frlež iz šibja spletel novo in ga postavil na brežini v bližini župnijske

Velikonočno jajce sta izdelala Brigita in Boris Frlež

cerkve. Tako je velikonočna pisanka navduševala mimoidoče, marsikomu pa je bila tudi pravcati objekt fotografiranja.

Anica Rejec

Milica in Martin Bogme, Alojz Korez in Dragica Lampret pri izdelavi »pušla«

Maja Žunkovič, Vera Kopše in Mojca Jernejšek so porisale velikonočno jajce

Pod lipo – območno srečanje folklornih skupin

Prvoaprilsko soboto smo si članice in člani obeh folklornih skupin iz KPD Stoperce rezervirali za folkloro. Na ta dan se je v Kulturno-poslovnem centru Majšperk odvijalo območno srečanje odraslih folklornih skupin v organizaciji Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Območne izpostave Ptuj. Srečanje je z budnim očesom spremljal strokovni ocenjevalec Tomaž Simetinger. Občinstvo je z aplavzom na oder pospremlilo deset skupin. Začetek in konec srečanja so zaznamovale pesmi, ples in glasba naših folklornih skupin. Obe skupini sta se predstavili s štajerskimi plesi. Pristen nasmeh, prijeten občutek in polne glave plesnih korakov so nas po nastopu zadovoljne pospremile z odra.

Strokovni spremljevalci srečanj na folklornem področju skupaj z vodji območnih izpostav in drugimi sodelavci Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti na podlagi spremljanja folklornih prireditev ugotavljajo, da zaradi omejitve števila skupin, ki se lahko predstavijo na regijskih in

državnih srečanjih, ni mogoče zagotoviti udeležbe vsem, ki bi si to zaslužili. Zato so se odločili, da po vsakem območnem srečanju pripravijo seznam skupin, katerih programi dosegajo regijsko raven. Posebej veseli in ponosni smo, da se je na navedenem seznamu med štirimi skupinami s tega srečanja pojavila tudi mladinska folklorna skupina KPD Stoperce. Dokaz, da smo na pravi poti in da poustvarjamo ljudski ples in pesem dobro ter kvalitetno. Zaradi že prej omenjenega omejenega števila skupin na regijskem srečanju pa naša mladinska skupina tokrat na njem ni nastopila. Kljub temu smo uspeha izredno veseli. S poskočnimi koraki obe skupini plešeta naprej, z ubranimi glasovi zapojemo za dobro voljo in se veselimo naslednjega srečanja. Vas, drage bralke in bralci, pa vabimo, da si ogledate kakšno folklorno prireditev; obljubljam, da ne boste odšli praznih rok. Vaše oči, duša in srce bodo napolnjeni s pristnimi občutki domačnosti in srčnosti.

Milena Golob

Nastop mladinske folklorne skupine s harmonikarjem Davorinom Horvatom

Nastop odrasle folklorne skupine s harmonikarjem Jožetom Novakom

Foto- in videodelavnica na Vodoli s pevsko skupino Lahterna

Blišnji hribi in stoperške planote, odete v božajočo zeleno barvo, kar izzivajo ljubitelje fotografije, da se sprehodijo in v objektiv ujamejo trenutke njihove bohotne lepote. Tudi fotografska sekcija KPD Stoperce, tega dne pod vodstvom Petra Kitaka, se je na aprilsko petkovo popoldne odpravila na Vodolo. Galunovi, po domače Pistački, ki imajo tam svoj vinski hram, so nas prijazno sprejeli in dobro pogostili.

Namen popoldneva je bil posneti in fotografirati člane pevske skupine Lahterna. Peter je pripravil fotografsko opremo, Maja, Polonca, Lucija, Kaja, Mojca, Maja in Milan so se pripravili za snemanje, nato pa je že sledilo veselo prepevanje. Po nekaj urah »špranciranja in petja« so nastali posnetki, ki bodo promovirali našo prijetno pevsko skupino, hkrati pa bodo v okviru fotosekcije kmalu predstavljeni na prireditvi.

Polonca Lampret in Kaja Grofelnik sta o počutju v skupini takole zapisali:

»Glasba nas spremlja na vsakem koraku naše življenjske poti, ampak od nas je odvisno, ali jo bomo delili in z njo osrečevali druge. Namen skupine Lahterna je natančno to: osrečevanje in povezovanje ljudi. Združilo nas je veselje do petja in pe-

smi, prav tako pa naše pretekle pevske poti. Ker je petje za vse generacije, je tudi skupina starostno zelo raznovrstna, a kljub temu povezana. Naše vaje nikoli niso dolgočasne, saj od nas zahtevajo zbranost, zavzetost in odgovornost, da lahko svoje ideje uresničimo tako, kot smo si zamislili. K uresničitvi naših ciljev pa prav tako pripomoreta dobra medsebojna komunikacija in želja po ustvarjanju dobre glasbe. Zato nam je v veselje vedno znova prihajati na vaje. Ne pojemo samo zaradi nastopov, ampak tudi zato, da pozabimo na vsakdanje obveznosti ter se ob petju in družbi sprostimo. Ker smo se vsi na to skupino zelo navezali, si želimo in upamo, da bomo nadaljevali z našo potjo in nastopi, saj to vsi zelo radi počnemo in bi nam bilo v veliko žalost, če bi s tem nehali. Lahterna KPD Stoperce je v letošnjem letu nastopila že kar nekajkrat, tudi na 4. seji Plenuma Gasilske zveze Slovenije v Majšperku.«

Ko se je dan že nagibal k večeru, smo delavnico zaključili. Polni prijetnih doživetij in že rahlo utrujeni od vztrajnega dela smo se podali v stoperško dolino.

Kaja Grofelnik in Polonca Lampret, A. Rejec

Literatura pod lipo

Članice literarne sekcije KPD Stoperce smo se 26. 4. 2017 dobile pod lipico pri šoli. Vsaka je prinesla svojo knjigo, ki jo je navdihnila v življenju pred kratkim ali pa v trenutku, ko smo morale nekaj prinesiti s seboj na delavnico. Zelo raznolika so bila naša literarna dela: domača umetnost, poezija, skoraj strokovno dokumentarno delo, različni pogledi na življenje, nedavno izdano delo, evropske pravljice. Zbralo

se je deset članic, nismo uspele priti vse, vendar je bila to lepa družina, ki zna uživati v dobri besedi. Prisluhnilo smo tudi, zakaj je katera izbrala svoje delo. In najpomembneje, zopet smo se nekaj naučile. Druga od druge. Tako kot se v življenju največ naučiš; da druge opazuješ, jim prisluhneš, jih posnemaš. Druženje se ni zaključilo ob prvem mraku, ko

nismo več videle brati ... o ne, smo tudi iznajdljive: kmalu smo imele svetlobo izpod drevesa in čas je vse prehitro minil, ko smo se zavedale, da bi bil že čas, da se razidemo. Bilo nam je lepo. In zahvaljujem se članicam, da se vedno tako lepo in vestno odzovejo na povabilo.

Ida Žunkovič

»Majpan« na Kupčinjem Vrhu

Marko Jus se je s prijatelji odločil, da bodo na njegovem vikendu postavili mlaj, prvomajsko drevo, ali kot pravimo Stoperčani, »majpan«. Prvič so ga stavili pred desetimi leti. In potem vsako leto, tudi letos. Zraven pa se je pokalo z velikimi sodi na karbid. Marko se spominja, da je bilo včasih veliko ljudi, da so ga z lahkoto postavili, kakšno leto pa jih je bilo le nekaj in so morali stopiti skupaj, da jim ga je uspelo postaviti. Ampak jim ga je. Deset let je na Kupčinjem Vrhu vsakega zadnjega aprila veselo. Takrat pridejo sosedje, prijatelji, znanci. Najprej delo, postavitve prvomajskega drevesa, in potem zabava. Marko poskrbi, da hrane in pijače nikoli ne zmanjka. Družba praznuje, spominjajo se pomena prvega maja. Ja, tudi dandanes bi bilo treba na ulice, saj marsikje ne poznamo več osemurnega delovnika, pa tudi druge pravice se kršijo delavcem. Samo kaj, ko nismo več tako složni, kot so bili nekoč. Zdaj moraš ljudi prositi, da pridejo kaj pojest in spit, se družiti ... »Nimamo časa,« pravijo. Takšne in podobne besede slišiš od ljudi, ki pa si še vzamejo čas in pridejo ... pomagat postaviti »majpan«, saj je tudi to naša dediščina, naš običaj in navada. Ohranimo jo in spodbujajmo ljudi, ki so ga še pripravljene postaviti. Upam, da bo pri Jusovem vikendu tudi naslednjih deset let dovolj ljudi, da ga bodo postavili na

roke kot že vrsto let. Brez pomoči traktorjev in viličarjev, kot je dandanes že marsikje.

Hvala ljudem na Kupčinjem Vrhu pri Stopercah, da se trudite pri tovrstnem prenašanju običaja na mlajše rodove.

Ida Žunkovič

V Stopercah tudi letos tradicionalna postavitve majskega drevesa

VStopercah smo majske drevo letos na zdajšnjem mestu postavili že 19. leto zapored, po tradiciji na predvečer praznika dela. To je dogodek celega kraja, saj za postavitve in pogostitve prisotnih poskrbijo vsa stoperška društva. Krajši kulturni program pripravijo člani KPD Stoperce. Letos so nam zapele pevke ljudskih pesmi KPD Stoperce, krajše recitale o vrednosti dela in spoštovanju domače zemlje pa je izvedla literarna sekcija KPD Stoperce. Najbolj pa je prisotne navdušila najmlajša nastopajoča

Zara Korže, ki nam je zapela pesmico o pomladi. Prav tako je zbranim čestitko ob prazniku izrekel predsednik PD Donačka gora Albin Lorber, ki je pobudnik tega dogodka. Nedeljsko popoldne se je prevesilo v precej hladen večer, zato se je bilo treba pogreti ob simbolnem kresu. Ostali smo različno dolgo in kot vedno ugotovili, da se je prijetno srečati s sokrajanji.

Marjanca Kamenšek

Ohranjamo podeželje v Stopercah

Etnotografska sekcija KPD Stoperce je tudi letos povabila vse domačije, ki še ohranjajo in skrbijo za dediščino podeželja, da so se pridružile projektu Ohranjamo podeželje v Stopercah. Letos smo se želeli zahvaliti vsem, ki skrbijo in ohranjajo stare portale in vrata, duri. Vrata in portali so bili od nekdanj bogato okrašeni, masivni in so prikazovali status poslopja. Na prenekaterih kletah in tudi hišah so ohranjeni stari portali in vrata. Pri večini je opazna skrb lastnikov za njihovo vzdrževanje in obnavljanje. Tudi ta dediščina je del

našega podeželja. Prijave smo zbirali do torka, 23. 5. 2017, naslednji dan pa smo prijavljene domačije obiskali, jih fotografirali in skušali o njih izvedeti čim več. Prijavilo se je 12 do-

mačij s štirinajstimi vrati oz. portali: **domačija Ivana Vtiča**, Kupčinji Vrh, **domačija Mirana Kovačiča**, Kupčinji Vrh, **domačija Stanka Koreza**, Strmec pri Sv. Florjanu, **domačija Jožeta Topolovca**, Dol pri Stopercah, **domačija Zakelšek**, Grdina, **domačija Branka in Majde Kidrič**, Grdina, **domačija Janka Koržeta**, Grdina, **domačija Rafaela Hroneka**, Stoperce, **domačija Janeza in Jelke Korez**, Stoperce, **domačija Martina in Marjete Lorber**, Stoperce, **domačija Jerič**, Zg. Sveča, in **domačija Alojza in Jerice Galun**, Stoperce. Tudi letos so nam pri nagradah pomagali: Dolina Winettu (Zg. Sveča), Trgovina Dino (Breg pri Majšperku), Marjan Korže, s. p. (Breg pri Majšperku), Cvetličarna pri babici (Rog. Slatina), Vrtnarstvo Mikolič (Rogatec), Cvetličarna Javornik (Rogatec), Bogme Martin (Stoperce), Unistek Pušaver Vlado (Tlake pri Rogatcu), Srečko Kitak (Rogatec), Gostilna Dolinca, Martina Marčič (Majšperk), Picerija Špajza (Breg pri Majšperku), Darilni butik Dotik (Breg pri Majšperku), družina Doberšek (Mostečno pri Makolah), Frizerski salon Ksenija Habjanič (Stoperce), Frizerski salon TDK (Breg pri Majšperku). Iskreno pa se zahvaljujemo tudi Dragici in Bernardu Kidriču iz Grdine za uokvirjanje fotografij. Negujmo dediščino domačega kraja. Negujmo in ohranimo jo za naše potomce. Hvala vsem za sodelovanje in se priporočamo še prihodnja leta.

Ida Žunkovič

IZ ŠOLSKIH KLOPI

Ker mi še verjamemo!

Zgornji stavek je bil rdeča nit naše tradicionalne marčevske prireditve Pozdrav pomladi. Izvedli smo jo 30. 3. 2017 v polni telovadnici OŠ Majšperk. Namenili smo jo pravljam, pomladi in našim mamicam.

Pravljice lahko prebiramo v knjigah, lahko jih poslušamo ali gledamo preko različnih medijev. Pri nas se je zgodilo, da so se pravljice med seboj pomešale. Tako je pred nami oživel svet, v katerem se dogajajo čudeži, kjer živijo različna pravljicična bitja, kjer celo prepovedano postane resničnost! V ta svet so nas popeljali učenci od 1. do 3. razreda in nam dokazali, da se zmešnjava pravljič lahko prav elegantno razreši. Na prireditvi smo tudi plesali in peli.

Tako so za ples poskrbeli otroci iz vrtčevske skupine Metulji, »Plešočiči šesterčki« iz 5. razreda in baletniki iz baletne šole Art nova. Prepevali smo lahko z učenci iz Stoperc, z otroki iz vrtčevske skupine Ježki, Katjo in Zalo iz 5. razre-

da in otroškim pevskim zborom. Ker se Pozdrav pomladi odvija meseca marca, so učenci 4. razreda pripravili deklamacije o pomladi in seveda o naših mamicah. Ob izhodu iz dvorane smo vsem ženskam v zahvalo za njihovo skrb

podarili nežen cvet, za kar se zahvaljujem Občini Majšperk. Hvala vsem nastopajočim za izvrstno izvedbo točk; likovnemu pedagogu Janku Mariniču za pripravo scene; Janezu in Janu za ozvočenje; Viktorju, Janezu in čistilkam za pripravo telovadnice; Filipu za fotografiranje. Zahvaljujem se tudi vsem sodelavkam, ki so mi tako ali drugače pomagale pri pripravi učencev/otrok na nastop.

Vodja prireditve Pozdrav pomladi v Majšperku
Barbara Rajh

Zlata priznanja s flavto doma in v tujini

Čas, ki smo ga preživeli za šolskimi zidovi, se že nagiba v mesec, ki se ga učenci najbolj veselijo. Junij in s tem povezane počitnice se približujejo in naši učenci se lahko zopet pohvalijo s svojimi rezultati.

Maša Majcen, doma iz Majšperka, obiskuje 7. razred Glasbene šole Karol Pahor v Ptuj pod mentorstvom prof. Eve Purkeljc. Njena želja je postati prepoznavna glasbenica in nekoč igrati v velikem orkestru. V svoji glasbeni karieri je dosegla že 15 zlatih priznanj doma in v tujini. V novembru 2016 je bila na osnovi svojih rezultatov iz tekmovanja Temsig povabljena v simfonični orkester mladih glasbenikov Slovenije Simfoni. Skupaj z drugimi uspešnimi mladimi glasbeniki je ob 200-letnici glasbenega šolstva v Sloveniji nastopila na koncertu v Cankarjevem domu.

V šolskem letu 2016/17 smo tekmovali na štirih mednarodnih tekmovanjih in enem internetnem tekmovanju, ki so se vrstila od marca pa vse do konca aprila. Udeležili smo se tekmovanja Svirel v Goriških brdih – grad Dobrovo, mednarodnega tekmovanja Varaždin Woodwind & Brass, tekmovanja Drvenih Duvača v Požarevcu in tekmovanja Flautiada v Bratislavi. Vsako tekmovanje je nekaj posebnega in prinese novo nepozabno izkušnjo. Z vseh tekmovanj pa smo se domov vrnili z odličnimi re-

zultati. Povedati bi želela, da smo dosegli rezultate, ki si jih vsak posameznik lahko samo želi. Na tekmovanjih na mednarodni ravni je v kategoriji flavt tudi po 35 nastopajočih, kar je v primerjavi s tistimi inštrumenti, kjer nastopa samo npr. pet tekmovalcev, veliko. Konkurenca je močna in samo najboljši mladi glasbeniki izstopajo iz množice in si s tem prislužijo najvišja mesta. Kako med takšno množico tekmovalcev izbrati peščico zlatih priznanj, nekaj srebrnih in nekaj bronastih, je zahtevno delo za žirante. Posebej bi izpostavila Mašin dosežek, in sicer naslov laureat v Požarevcu, kar pomeni, da je tekmovalec dosegel vse možne točke (100 točk).

Tega izjemnega dosežka smo se še posebej razveselili. Prav tako smo se letos prvič prijavili na tekmovanje Flautiada, ki poteka vsako drugo leto v Bratislavi. Bili smo edini predstavniki iz Slovenije. Skupaj z 19 tekmovalci iz sedmih držav smo se uvrstili med pet najboljših in dosegli zlato plaketo. Na vseh tekmovanjih smo imeli uradnega korepetitorja (spremljevalca na klavirju), ki je ponujen s strani organizatorja tekmovanja in ga tekmovalec spozna šele na tekmovanju. V nekaj urah se morata medsebojno kar najbolje ujeti in nato na tekmovalnem nastopu usklajeno odigrati. Za mladega glasbenika je to velik izziv in posebna izkušnja, saj pridobi več izkušenj in širi

svoje glasbeno doživljanje. Program za tekmovanja smo izbirali na podlagi razpisa in omejenega časa, ki smo ga imeli na razpolago. Na vsakem tekmovanju smo pripravili malce drugačen program, torej smo skupaj odigrali kar šest zahtevnih skladb. Ves program je Maša izvajala na pamet.

- Dosežki v šolskem letu 2016/17:
- internetno glasbeno tekmovanje v VII. kategoriji: 95,33 točk in prva nagrada;
- mednarodno tekmovanje Woodwind & Brass v Varaždinu v kategoriji C: 98,17 točk in prva nagrada;

- mednarodno tekmovanje Svirel v Goriških brdih v kategoriji D: 99 točk in zlato priznanje;
- mednarodno tekmovanje Drvenih duvača v Požarevcu v II. kategoriji vseh možnih 100 točk, prva nagrada in naziv lavreat tekmovanja;
- Flautiada 2017 v Bratislavi v kategoriji 1a: zlata plaketa in uvrstitev med 5 najboljših izmed sedmih držav.

Iskrene čestitke Maši. To zgodbo pa želim zaključiti z lepo mislijo: »Naj sanje postanejo resničnost.«

Eva Purkeljc

Športne aktivnosti na naši osnovni šoli

Kolesarji na obisku

Kolesarski klub Perutnina Ptuj je 14. 3. 2017 predstavil kolesarski šport. Predstavitve je potekala v telovadnici. V prvem delu je potekala predstavitve opreme, koles in tekmovanj. V drugem delu so se učenci pomerili v tekmih, ki je trajala dve minuti.

Predstavitve koles ...

... in tekma

Četrfinale državnega prvenstva v namiznem tenisu

Peter Cep in Gašper Križanec sta 13. 4. 2017 zastopala šolo na četrtfinalnem tekmovanju državnega prvenstva za osnovne šole. Izvajalec je bila OŠ Puconci. Med osmimi četrtfinalisti sta osvojila peto (Gašper) in sedmo (Peter) mesto.

Gašper Križanec

Peter Cep

Ultimate frizbi – atraktiven šport, ki je osvojil že marsikatero mlado športno srce

Na športnem dnevu so nam igralci s Ptuja, ŠD Ptujška legija – ultimate Ptuj, predstavljali zanimivo igro ultimate frizbi in pozitivne strani, ki jih ta šport prinaša. Trudili so se predstaviti šport, ki je hkrati tudi zabava. Učenci so krepili svoje mišice tudi na napravah v fitnessu LEOFIT. V telovadnici so potekale različne športne igre.

Predstavitve igre ultimate frizbi

Medobčinsko tekmovanje v atletiki na Ptuj

16.05.2017 so se učenci na stadionu na Ptujju pomerili z vrstniki z vseh ptujskih šol (16). Odlični rezultati so bili nagrajeni z medaljami. Trinajst naših učenk in učencev se je uvrstilo na področno tekmovanje v Slovensko Bistrico. Čestitke za odlične rezultate!

Učenci:

Mihael Cep – tek 60 m, 1. mesto; Gašper Križanec – met vorteksa, 1. mesto; Ambrož Rodošek – tek 300 m, 2. mesto; štafeta 4 x 100 m (Luka Žunkovič, Žiga Polajžer, Žan Vrabič, Ambrož Rodošek), 3. mesto; Klemen Vtič – skok v višino, 4. mesto; Teo Hertiš – suvanje krogle, 4. mesto; Žiga Polajžer – met vorteksa, 5. mesto; Domen Travnikar – tek 60 m, 6. mesto; Alen Ahec – met vorteksa, 7. mesto; Žan Vrabič – tek 300 m, 10. mesto; Luka Žunkovič – skok v višino, 11. mesto.

Učenke:

Klara Kropec – tek 300 m, 6. mesto; Anja Sagadin – tek 1000 m, 6. mesto; Larisa Bezjak – tek 300 m, 8. mesto; Hanna Kolarič – tek 60 m, 11. mesto; Neja Golob – met vorteksa, 12. mesto.

Mihael Cep prvi v teku na 60 m

Gašper Križanec prvi v metu vorteksa

Ambrož Rodošek drugi v teku na 300 m

Štafeta 4 x 100 m, tretje mesto

Mentor: Darko Kafel, prof. ŠVZ

Zdrav življenjski slog

S projektom Zdrav življenjski slog smo otrokom OŠ Majšperk in podružnice OŠ Ptujška Gora omogočili redno tedensko športno aktivnost skozi šolsko leto.

Skupaj s PD Majšperk smo se podali na pohod po učni poti Bojtina, kjer smo spoznali številne rastlinske vrste, Kresnikove in Trmotove lipe. Obiskali smo hiško »Pri mami koči«, Šetorov mlin in si ogledali pohorsko domačijo. Aprila smo izvedli tudi pohod na Resevno. Z razglednega stolpa smo imeli prečudovit razgled na okolico in okoliške vrhove. V sodelovanju s PD Donačka Gora pa smo izvedli pohod na Višarje in Kamniti lovec.

S starejšimi učenci smo odšli tudi v fitness studio LEOFIT, kjer so se učenci lahko podrobneje seznanili z vadbo na fitness napravah in krožno vadbo.

Z učenci 4. in 5. razreda smo se udeleževali tekmovanj v rokometu v okviru RK Drava Ptuj. Tudi letos smo sodelovali na Pikapokinem festivalu v mini rokometu, kjer smo stkali tudi marsikatero prijateljstvo.

Med zimskimi počitnicami so se lahko učenci udeležili športnih aktivnosti v OŠ Kidričevo, kjer smo se družili z domačini in učenci OŠ Cirkovce. Potekale so razne športne igre, učenci pa so se lahko preizkusili tudi v streljanju na strelišču. V marcu smo izvedli smuko na Kopah nad Slovenj Gradcem, kjer so se nam lahko pridružili tudi starši oz. sorodniki otrok ter skupaj z njimi uživali na snegu.

Teniška šola Galtena nam je priskočila na pomoč ter mlajšim učencem predstavila osnove tenisa. V mesecu maju smo se preizkusili tudi v kolesarjenju na kolesarskem poligonu na igrišču.

Navdušenci nad boksom pa so se podali na trening k Dejanu Zavcu. Po ogrevanju so se seznanili z udarci (direkt, kroše, aperkat) in se nato v ringu pomerili z najboljšim slovenskim boksarjem vseh časov.

Hvala Občini, športnim društvom in OŠ Majšperk s podružnico za podporo in sodelovanje pri projektu.

Sandra Pišek, prof. ŠVZ

Pohod po učni poti Bojtina

Pohod na Resevno

Tekmovanja v mini rokometu

V fitnessu Leofit

Na boksarskem treningu pri Dejanu Zavcu

Osnove tenisa

Kolesarjenje

Učenci OŠ Majšperk sodelovali pri projektu Spoznavajmo države Evropske unije

V soboto, 6. maja, so se učenci OŠ Majšperk z mentoricami Slavico Taciga, Simono Roberovo in Janjo Kitak udeležili prireditve Spoznavajmo države Evropske unije, ki jo ob dnevu Evrope organizira Turistično društvo Ptuj. Tudi na letošnji prireditvi je OŠ Majšperk predstavljala Češko

Učenci OŠ Majšperk z mentoricami in v. d. ravnateljico ob stojnici

Češka polka

republiko, tokrat so bile v ospredju njene pravljice ter otroška literatura. Stojnico, ki so jo obiskali številni obiskovalci, smo obložili s češkimi pravljicami, pri čemer smo posebej poudarili češki ljudski pravljici Lonček kuhaj ter Krtek. V ta namen smo izdelali tudi darilca – majhne krtke, ki so pokukali iz krtine in so bili pravi magnet za otroke. Obiskovalce smo

razvajali tudi kulinarično – z makovimi rogljički, pravimi češkimi kolački ter bomboni za najmlajše. Stojnico si je ogledala tudi evropska komisarka mag. Violeta Bulc.

Učenci Nika Amon, Valentina Pšeničnik, Julija Ferlež, Andraž Trantura, Gašper Križanec in Vid Mohorko so na odru

odplesali tudi češko polko, ples, ki je v 19. stoletju nastal na Češkem in se razširil po vsej Evropi. Češko republiko smo tudi letos odlično predstavili in že dobili povabilo za prihodnje leto.

Janja Kitak

Prva pomoč

VOŠ Majšperk celo leto poteka interesna dejavnost prva pomoč. Kaj tam počnemo? Z učenci, ki se prijavijo v interesno dejavnost, se dobivamo v šoli in se pogovarjamo o nujenju prve pomoči za laike. Pri tem ne gre samo za teorijo, saj učenci preizkusijo svoje znanje tudi v praksi. Oskrbeti znajo različne poškodbe, zlome, opekline, pomagajo pri zadržitvi, znajo zaustaviti krvavitve. Vadijo pa tudi na lutkah in z AED. Ves čas se pripravljamo tudi za tekmovanja.

V letošnjem šolskem letu so interesno dejavnost obiskovali učenci osmih in devetih razredov. Bilo jih je štirinajst. Pripravili smo dve ekipi. Prvo ekipo so sestavljali učenci: Barbara Lešnik, Maša Potočnik, Eva Kolarič, Lucija Galun, Zara Elhefian Galun, Lana Gajšt in Hanna Kolarič. Učenci druge ekipe so bili: Neja Golob, Aja Petrovič, Lea Vidovič, Karmen Kodrič, Sašo Kozoderc, Domen Travnkar in Julija Ferlež. Z obema ekipama smo šli na 11. lokalno preverjanje ekip prve pomoči OŠ, ki je bilo na Ptujju. Na tekmovanjih preverjajo teoretično in praktično znanje. Teoretično je sestavljeno iz znanja o prvi pomoči in Rdečem križu. V praktičnem delu pa naredijo različne scenarije in pripravijo poškodovance. Učenci so na lokalnem preverjanju dosegli 1. in 2. mesto. Na regijsko preverjanje se je uvrstila prva ekipa.

Regijsko preverjanje je bilo v Slovenski Bistrici. Z učenci smo se pripravljali, vadili in bili za »manekene« odrašli ekipi prve

pomoči občine Majšperk. Trdo delo se nam je obrestovalo, saj smo dosegli prvo mesto na regijskem preverjanju usposobljenosti ekip prve pomoči osnovnih šol. S tem smo si prislužili lepo nagrado: teden dni letovanja v Punatu za celo ekipo in mentorico. Seveda smo nagrado z veseljem sprejeli in se že veselimo počitnic na morju. Nagrada pa je bila tudi udeležba na državnem preverjanju osnovnošolskih ekip prve pomoči. 13. 5. 2017 ob 5. uri smo se odpeljali na državno preverjanje na Debeli Rtič. Dali smo vse od sebe in se na koncu uvrstili na odlično četrto mesto. Iskrene čestitke celotni ekipi in pohvala za letošnje odlično sodelovanje.

Vlasta Leskovar

Postali smo mladi člani Rdečega križa

Vmesecu maju so učenci 2. a, 2. b in 3. a razreda postali ponosni mladi člani Rdečega križa. Ponosni zato, ker se vedno bolj zavedajo, koliko pomeni pomoč sočloveku. Ponosni zato, ker vedo, da lahko že samo nasmeh ali ponujena beseda nekemu polepšata dan. Da lahko tudi z malimi stvarmi, ki jih zmore vsakdo med nami, naredijo čudeže. Male in velike. Tako, kot dela to iz leta v leto tudi humanitarna organizacija Rdeči križ. Kar nekaj besed smo namenili pomenu in delovanju te organizacije, in

ko je bilo učencem ponujeno, da lahko sami postanejo del te organizacije, so se z velikim veseljem skupaj s starši odločili, da postanejo del Rdečega križa. Spoznali so, da ni samo denar tisti, s katerim lahko pomagajo. Pomagajo lahko tako, da med prazniki obiščejo ostarele, jim podarijo voščilnico, ki so jo sami izdelali. Pomagajo tako, da nekemu, ki nečesa ne zmore, priskočijo na pomoč. Pomagajo tako, da komu posvetijo del svojega časa in mu delajo družbo. Podarijo igrače, ki jih ne potrebujejo več, in s tem drugim otrokom narišejo nasmeh na obraz, podarijo premajhna oblačila ... in še veliko drobnih dejanj, ki jih zmorejo sami.

Ob tej priložnosti bi se zahvalila gospe Mateji Planec, ki nas

je obiskala in sprejela med mlade člane. V imenu območnega združenja RK je spregovorila nekaj besed o delovanju organizacije. Prinesla je članske izkaznice in poleg tega še darila za nove člane, ki jim bodo pri šolskem delu še kako prav prišla. Hvala RK tudi za podarjene zobne ščetke ob začetku šolskega leta, ki jih učenci pridno uporabljajo, ter za pomoč pri nakupu didaktičnih iger za naše učence.

Mladi člani RK – vedite, da se s preprostimi, drobnimi dejanji in trdno voljo lahko naredi veliko. Po svojih močeh pomagajte tistim, ki jim sreča ni vedno naklonjena.

Učiteljica Vesna Korže

Zaključna ekskurzija v Rogatec in jamo Peko

Šli smo na ekskurzijo. Potovali smo z avtobusom. Za varnost smo poskrbeli tako, da smo se pripeli. Šli smo v muzej na prostem. V muzeju smo videli stara orodja. Videli smo rojstno hišo Jožeta Šmita. Pokazali so nam, kako so delali sok, kako so delali žeblje. Nato smo šli na malico. Ko smo se najedli, smo odšli v jamo Peko. V jami Peko smo videli potočnega raka, kapnike, mlade kapnike. Ko smo prišli iz jame, smo se šli igrat. Šli smo v McDonald's. V McDonald'su sem si naročil srednji meni »big mack«. Imel sem se lepo.

Žan Luka Tuš, 3. a

V sredo smo šli na zaključno ekskurzijo. Potovali smo z avtobusom. Ko smo prišli v Rogatec do muzeja na prostem, smo najprej popili vodo. Prijazna gospa nam je razkazala domačijo, staro več sto let. Včasih so bili ljudje res mali, ampak pametni. Ko smo končali, smo se najedli. Alen mi je pokazal, kje je trgovina. Kupil sem si ptička, ki piska. Nato smo šli do jame Peko. Bilo je zelo zanimivo. Večinoma smo hodili ob potoku, kjer smo videli raka. Gospa Monja nam je povedala, da kapniki čez sto let zrastejo le 1 cm. Ko smo tako hodili, smo prišli do slapa. Pri njem smo se obrnili in šli po stopnicah navzgor, bilo jih je 186. Ko smo prišli iz jame, smo se malo poigrali in šli v McDonald's. S Teom sva sedela na velikih stolih in se zabavala. Dan je bil prijeten, jaz pa vesel.

Blaž Potočnik, 3. a

Šli smo na ekskurzijo v Rogatec v največji muzej na prostem. Spoznavali smo življenje naših prednikov. Videli smo stara orodja in predmete. Potem smo se odpravili v jamo Peko. Za varnost smo se pripeli s pasom. Na avtobusu smo se pogovarjali. Prišli smo v jamo Peko. Gospa nam je povedala, da kapniki rastejo 1 cm na 100 let. Potem smo z avtobusom potovali v McDonald's, kjer smo naročili hrano. Ko smo se najedli, smo šli z avtobusom v Majšperk. Tako je bilo konec ekskurzije. Na izletu sem se imel lepo.

Jure Perdan, 3. a

Odšli smo na zaključno ekskurzijo. Peljali smo se z avtobusom. Pripravili smo se in odšli. Med potjo sem se pogovarjal. Ko smo prišli do muzeja na prostem, smo si ogledali vse hiše. Kupil sem si spominek. Nato smo šli k jami Peko, ki je v kraju Šempeter. Šli smo v jamo. Videl sem veliko kapnikov. Ugotovili smo, da kapniki za en milimeter rastejo 10 let. Za en centimeter pa kar 100 let. Odšli smo jest. Kupil sem si nekaj spominkov. Nato smo odšli v McDonald's v Celju. Najedli smo se in se odpeljali nazaj v Majšperk. Imel sem se zelo lepo.

Matevž Vedlin, 3. a

V sredo smo šli na izlet v muzej na prostem v Rogatec, v jamo Peko v Šempetru in v McDonald's v Celju. Zbrali smo se pred OŠ Majšperk. Potovali smo z novim avtobusom. Odpeljali smo se v Rogatec v muzej na prostem. Ko smo prišli, smo popili malo pijače. Potem smo šli na ogled muzeja. Videli smo viničarijo, potem smo si še ogledali hišo pesnika Jožeta Šmita. Prostori, ki smo jih videli, so: hiša, mala soba, dekliska soba, shramba in črna kuhinja. Potem smo videli vodnjak,

s prelivom in špagete. Videli smo steber, ki je bil zelo visok. Šli smo naprej in videli štiri metre dolg slap. Na koncu izleta smo šli še v McDonald's. Tam smo se najedli. Potem smo šli nazaj na avtobus in se vrnili pred šolo. Izlet mi je bil zelo všeč.

Julija Potočnik, 2. a

Zjutraj, ko smo se zbrali pred šolo v Majšperku, smo šli na avtobus, ki je bil zelo lep. Že na avtobusu je bilo zelo zanimivo. Najprej smo šli v muzej na prostem v Rogatcu in si ogledali hišo iz starih časov. Videli smo trgovino nekoč, hlev, vodnjak. Pot nas je peljala v jamo Pekel, kjer smo si ogledali jamo in videli veliko kapnikov. Meni je bil najlepši tisti, ki je izgledal kot zajčkova glava. Ko smo prišli ven iz jame, smo se posladkali, kupili smo si nekaj za spomin. Jaz sem si izbrala magnet. Tam smo se lahko tudi igrali na igralih. Nato nas je avtobus odpeljal v McDonald's. Na izletu je bilo zelo zanimivo in veselo.

Žana Topolovec, 2.b

Zjutraj smo se z nahrbtniki odpravili na nov avtobus. Šli smo v Rogatec v muzej na prostem in v jamo Pekel. Ko smo prispeli v muzej na prostem, smo videli, kakšne hiše so imeli v starih časih, kakšne so bile trgovine in kako so mlatili pšenico. Potem smo šli v jamo Pekel. Tam smo videli kapniški steber, potočnega raka, slape in tudi male bazenčke. Nato smo se vrnili na avtobus in se odpeljali v McDonald's. Na izletu mi je bilo zelo všeč. Najbolj všeč pa mi je bila jama Pekel.

Anja Babšek, 2. b

Zbrali smo se pri OŠ Majšperk in šli na avtobus. Z avtobusom smo šli v jamo Pekel in muzej na prostem. Ko smo prišli v muzej na prostem, je bilo tam veliko dreves in cvetic. Šli smo preko lesenega mostu in po kamniti potki. Gospa, ki dela tam, nas je peljala na ogled. Ogledali smo si hišo nekoč, videli postelje, shrambo, orodja in pripomočke, ki so jih uporabljali kmetje. Videli smo tudi vodnjak, trgovino in kovačijo. V trgovini je bila tehtnica in druge stvari. Potem smo šli na avtobus, kjer smo se veliko pogovarjali. Prišli smo do jame Pekel in si jo ogledali. Nato so nam pokazali hudička, ki se nahaja pred vhodom v jamo in po katerem je jama dobila ime. V jami smo videli rakce, pokazali so nam stalagmite, nato še stalagmite, ki so bili podobni živalskim oblikam. Videli smo slap, netopirje in nekaj časa doživeli čisto temo v jami. Ko smo prišli iz jame, smo se še malo igrali. Peš smo se odpravili do avtobusa in se peljali do McDonald'sa. Ko smo prispeli, smo si naročili hrano, pojedli in se odpeljali proti šoli, kjer so nas že čakali starši. Izlet je bil zelo zabaven in zanimiv. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo videli slap, rakce, stalagmite, stalagmite in kapniške stebre. V muzeju na prostem pa mi je bilo všeč, ker sem videl, kako so živeli včasih.

Ožbej Podpečan, 2. b

za vodnjakom smo videli kovačnico in gospodarsko poslopje in še kozolec. Po ogledu smo pomalicali in se odpravili v Šempeter, kjer je jama Pekel. Ko smo prišli pred jamo, smo se posladkali. Potem smo šli v jamo. Tam smo videli kapnike, stalagmite, stalagmite, videli smo naravno svetlobo jame, slap in netopirja ter jezerske rakce. Potem smo se igrali na igralih. Kupili smo si lahko spominke. Jaz sem si kupil obesek jama Pekel in še dva netopir obeska. Potem smo se odpeljali v Celje v McDonald's. Tam sem si naročil hrano. Na izletu je bilo super, ker mi je bilo vse všeč.

Nejc Bedenik, 2. a

V sredo smo šli v muzej na prostem, v jamo Pekel in v McDonald's. Zbrali smo se pred šolo. Potovali smo z avtobusom. Z avtobusom smo se odpeljali v muzej na prostem v Rogatec. Tam smo videli, kako so kmetje živeli v starih časih, kakšne hiše so imeli, kakšen studenec so imeli in kako so se prehranjevali. Potem smo šli na avtobus in se odpeljali do jame Pekel. Tam smo hodili po jami in tudi fotografirali kapnike. Potem smo se najedli in se poigrali in se nato odpeljali domov. Imel sem se zelo dobro.

Enej Habjanič, 2. a

V sredo smo se zbrali pred šolo. Odpeljali smo se z avtobusom, ki je bil zelo udoben. Odpeljali smo se na izlet. Po dolgi vožnji smo prispeli v muzej. Tam smo videli črno kuhinjo in sobe, ki so bile zelo majhne. Videli smo tudi, kako so v starih časih delali na kmetiji. Potem smo po zelo dolgi vožnji prispeli do jame Pekel. Tam nam je vodička pokazala, zakaj je jama tako ime. Potem smo šli v jamo. Tam smo videli kapnike. Šli smo naprej in v jami je bil tudi potoček. V potoku smo videli tri potočne rake. Iz kapnikov smo videli tudi sladole

Z avtobusom, vlakom ali ladjo? Dajmo kar z vsem!

To so bila prevozna sredstva učencev podružnice Stoper-
ce in 1. razreda matične šole na zaključni ekskurziji v Maribor, kamor smo šli 30. maja.

Pot smo začeli z avtobusom in se odpeljali do železniške postaje na Pragerskem. Tam smo se vkrcali na potniški vlak do Maribora, kjer se nam je pridružil g. Martin. Omogočil nam je, da smo si od blizu ogledali notranjost električnega vlaka. V kabini smo lahko sedli na stol in za trenutek postali čisto pravi strojevodje! Sledil je sprehod skozi železniško postajo in obvezno fotografiranje pred parno lokomotivo. Šli smo tudi skozi avtobusno postajo in iskali morebitne podobnosti z avtobusnimi postajami v našem kraju. Nato smo prehodili mestne ulice in park vse do akvarija-terarija. V notranjosti smo si ogledali različne ribe, živali ... se navduševali nad vsemi tistimi velikanskimi kačami ... se skozi steklo iz oči v oči gledali s kajmanom (krokodilom).

Sledil je še en sprehod po mestu do Lenta, kjer smo se vkrcali na ladjo. S palube smo opazovali plovbo pod mostovi nad reko Dravo in uživali ob mahanju sprehajalcem. Kapitan nas

je brez težav zasidral. Z ladje smo se presedli na avtobus, ki nas je peljal do restavracije s hitro prehrano in nato proti domu, k našim staršem.

Preživeli smo resnično lep dan. Ekskurzija, ki je bila zelo razgibana, pa nam bo zagotovo ostala v lepem spominu. Verjetno še najbolj tistim, ki so se prvič peljali z vlakom in ladjo.

**Vodja ekskurzije
Barbara Rajh**

Natečaj

»Naravne in druge nesreče – pozor, nevarne snovi«

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, izpostava Ptuj, je v šolskem letu 2016/2017 razpisala natečaj »Likovna in literarna dela na temo Pozor, nevarne snovi«. Natečaja se vsako leto udeležijo otroci najstarejših skupin vrtca ter vsi otroci 1. VIO šole Majšperk in podružničnih šol. Z natečajem jih želimo seznaniti z možnimi naravnimi in drugimi nesrečami v njihovi okolici ter z ukrepi zaščite pred njimi.

Naše delo se je pričelo že v mesecu oktobru. Svet nevarnosti nam je predstavil g. Grega Kovačič, gasilec PGD Majšperk. Poudaril je, da se moramo zavedati, da se naravne in druge nesreče dogajajo vsak dan. Lahko se zgodijo v naši neposredni okolici, nekatere pa lahko s svojimi dejavnostmi povzročimo tudi sami. Naši likovni izdelki so dokaz, da smo razumeli, kakšne nevarnosti nam pretijo, če smo neprevidni in če ravnamo nepremišljeno.

	Naslov slike	Ime in priimek	Mentor
1. kategorija: vrtec	Pozor, nevarne snovi	JERNEJ VUK, vrtec Majšperk	Danica Pompe Suzana Kodrič
	Pozor, nevarne snovi	JAN VIČIČ, vrtec Majšperk	Danica Pompe Suzana Kodrič
	Ognjemet	DAVID NOVAK, vrtec Majšperk	Vera Korže Doroteja Drevenšek
2. kategorija: 1.–3. razred	Nevarne snovi v vodi	ALEN GALUN, OŠ Majšperk	Andrejka Nemeč
	Živali v nevarnosti	ŽAN LUKA TUŠ, OŠ Majšperk	Andrejka Nemeč
	Izliv nafte iz gorečega vozila	JAN POTOČNIK, OŠ Majšperk	Jelka Rakovec

Komisija za izbor najboljših likovnih in literarnih del je meseca marca izbrala 35 najboljših izdelkov, katerih avtorji so prejeli nagrade. Med njimi so bili tudi naši otroci iz šole in vrtca.

Čestitamo!

Učiteljice 1. VIO OŠ Majšperk

VRTEC

Zaključni izlet s starši

Prvo nedeljo v maju imamo v vrtcu vsako leto načrtovan zaključni izlet s starši. Seveda je pogoj za izvedbo primerne vreme. Letos smo bili še posebej odvisni od vremena, saj smo načrtovali zaključni izlet malo drugače – nismo se peljali z avtobusom, ampak smo se odpravili peš.

V nedeljo, 14. 5. 2017, smo se zjutraj dobili na avtobusni postaji na Bregu. Ko smo se vsi zbrali, smo se z nahrbtniki odpravili proti Skrbljam. Prvi del poti smo šli ob robu ceste, nato pa smo zavili na stranske, neprometne poti. Na začetku se je naša pot kar strmo vzpenjala v hrib, nato pa je postala položnejša. Med potjo smo imeli krajše počitke za požirek ali dva. Daljši počitek smo si privoščili na Repetitorju. Tam smo se malo posladkali, odžejali in posneli nekaj fotografij. Čakal nas je še drugi del poti, ki pa je bil precej lažji, pravi

sprehod skozi gozd. Naš cilj je bila turistična kmetija Lončarič. Po dobrih dveh urah hoje smo prispeli na cilj. Posedli smo na odeje, odprli nahrbtnike in se okrepčali z vsem, kar smo prinesli s seboj. Po krajšem počitku so otroci tekali po igrišču, se igrali z žogami, starši pa prijetno klepetali med seboj. Okoli ene ure smo se poslovili in odšli, se odpeljali domov. Na cilju so nas čakali avtomobili, tako da je bila pot nazaj lahka. Izleta se je udeležilo približno osemdeset otrok s starši. Z njimi smo bile seveda tudi vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic. Najmlajši udeleženec je bil star okoli leto in pol, najstarejši pa čez šestdeset let. Vsi so brez težav premagali pot. In če vprašamo otroke, kaj jim je bilo najbolj všeč na izletu? Skoraj v en glas: »Hrana iz nahrbtnika.«

Vlasta Leskovar

PODRUŽNIČNA ŠOLA PTUJSKA GORA

Pozdrav pomladi na OŠ Ptujška Gora

Ko imajo sončni žarki vedno večjo moč in ko se začne narava prebujati iz zimskega spanja, na OŠ Ptujška Gora priredimo kulturno prireditev z naslovom Pozdrav pomladi. Z letošnjo prireditvijo smo obiskovalcem polepšali torkovo

popoldne, 28. 3. 2017 ob 16.00.

Po zapeti himni in pozdravu vodje podružnice Jelke Trafela so obiskovalce popeljali v pomladno prebujanje igralci gleda-

liškega krožka pod mentorstvom učiteljice Petre Dolenc, in sicer z igro Žabec išče prijatelja. Pravljica je med obiskovalce ponesla pomen prijateljstva in skupaj s pomladjo smo jo povezali v šopek za žene in mamice. Učenci so se s pomočjo različnih recitacij, pesmic in plesa zahvalili mamicam za vso dobroto in ljubezen. Pevski zbor pod vodstvom učiteljice Stanke Erjavec je popestril prireditev z izborom pomladnih

pesmi. Prireditev smo zaključili s himno naše šole. Ob koncu prireditve je spregovorila še v. d. ravnateljica Evelin Kočevar. Da se bodo naši obiskovalci letošnje prireditve spominjali še nekaj časa, smo jim pripravili majhno pozornost.

Vodja prireditve
Jelka Trafela

Igramo se gledališče

Med učenci OŠ Ptujška Gora se kaže veliko zanimanje za gledališko igro, zato je gledališki krožek na naši šoli postal stalnica. Z letošnjimi četrtošolci smo na gledališki oder postavili narobe pravljico Če dedek ne zna pripovedovati pravljic in pravljici Najlepše darilo ter Žabec išče prijatelja.

Vsake zgodbe, pravljice ali pripovedke se učenci z zanimanjem lotijo. Po razdelitvi vlog pričnemo s prvimi bralnimi vajami. Nato gledališko igro postavimo v prostor in pričnemo z izdelavo scene, pri kateri nam je bil letos v veliko pomoč prof. likovne umetnosti Janko Marinič. Pri izdelavi kostumov so učenci pobrskali po domačih zakladnicah, na pomoč pa sta nam prijazno pristopili Vera Korže in Natalija Sagadin. Ko smo kostumografsko in scensko opremljeni za premierno uprizoritev, povabimo starše, ki so največkrat naši prvi kritiki. Starši so znova in znova zelo navdušeni nad gledališko igro naših igralcev in jih nagradijo z velikim aplavzom.

Z uprizoritvijo pravljice Če dedek ne

zna pripovedovati pravljic smo popestrili sobotno dopoldne starejšim občanom Ptujške Gore, z igrico Najlepše darilo pa smo pomagali priklicati dedka Mraza otrokom vrtca Breg, otrokom iz skupine Ježki in učencem od 1. do 4. razreda na OŠ Majšperk ter se predstavili tudi svojim vrstnikom na naši šoli.

V mesecu marcu smo z gledališko igro Žabec išče prijatelja sodelovali na ob-

močnem srečanju otroških gledaliških skupin Gremo v gledališče, ki je potekalo v kulturni dvorani Juršinci, in bili povabljeni kot gostje na zaključno prireditev ob bralni znački v KPC Majšperk. Za gledališke uprizoritve smo dobili veliko pohval, kar je dobra popotnica za delo naprej.

Mentorica gledališkega krožka
Petra Dolenc

Postali smo mladi člani Rdečega križa

V ponedeljek, 15. maja, so učenci 2. razreda podružnične šole Ptujška Gora postali mladi člani Rdečega križa. V organizacijo sta nove člane sprejeli gospa Marjana Cafuta, sekretarka območnega združenja Rdečega križa Ptuj in gospa Darinka Mesarič, KORK Ptujška Gora. V času, ko smo se pripravljali na sprejem med mlade člane RK, nas je ves čas vodila misel neznanega avtorja: »Nihče ne more narediti vsega, toda vsak lahko naredi nekaj.« O tej misli smo se pogovarjali in ugotavljali, zakaj je dobro postati mladi član take velike organizacije. Učenci so o dogodku zapisali naslednje:

Taja Berden:

Šli smo v telovadnico. Usedli smo se na klop. Za nas so nastopali 4., 1. in 3. razred. Ko so končali, sta nam gospe podelili izkaznice. Odšli smo v jedilnico, kjer smo dobili sladkarije in sadje. Imela sem se super, ker vem, da lahko pomagam drugim ljudem.

Nika Ber:

Šli smo v telovadnico. Najprej so nastopali 4., 3. in 1. razred, nato pa sta nam gospe iz RK razdelili izkaznice. Po prireditvi smo se posladkali. Počutila sem se dobro.

Blaž Vinkler:

Šli smo v telovadnico in se usedli na klop. Nastopali so ostali učenci šole. Ko so končali, smo dobili izkaznice in postali smo mladi člani Rdečega križa. Nato smo odšli v jedilnico, kjer smo dobili sladkarije. Bil sem zelo srečen, saj vem, da bom lahko pomagal drugim.

Ambrož Zebec:

Bili smo v telovadnici. Nastopali so 4., 3. in 1. razred. Tam sta bili tudi dve gospe iz Rdečega križa. Ena gospa je nekaj povedala o Rdečem križu in zakaj je dobro postati mladi član. Dobil sem tudi izkaznico. Na koncu smo jedli pico in dobili smo sladkarije. Bil sem zelo vesel, ker bom lahko pomagal drugim. Postal sem mladi član Rdečega križa!

Mai Sagadin:

Šli smo v telovadnico. Sedeli smo pred ostalimi nastopajočimi. Prišel se je program. Zelo sem užival. Od gospe sem dobil člansko izkaznico. Na koncu smo se posladkali in bili smo zelo srečni.

Nejc Galun:

Najprej smo šli v telovadnico. Nastopali so 4., 3. in 1. razred. Najbolj so mi bili všeč učenci 1. razreda. Dobil sem izkaznico, na kateri je pisalo, da sem postal mladi član Rdečega križa. Ko se je prireditev zaključila, smo se posladkali. Počutil sem se zelo lepo.

Vid Predikaka:

Šli smo v telovadnico. Gledali smo ostale učence šole, ki so nastopali samo za nas. Gospa nam je dala izkaznice, na katerih je pisalo, da smo postali mladi člani Rdečega križa. Na koncu smo se šli še posladkat. Bilo je zelo vredno.

Zapisa
Leonida Golob

Sem koš za smeti ...

Sem koš za smeti. Vame mečejo različne odpadke. Velikokrat se zgodi, da kdo vrže odpadke mimo mene. Takrat sem zelo jezen. Lansko leto se je zgodilo, da je Tim vrgel bananin olupke mimo mene na pločnik. Po pločniku je prišla starejša gospa, ki se je spotaknila ob olupke in grdo padla ter si poškodovala nogo. Žalosten sem opazoval

dogodek, vendar nisem mogel pomagati. Moram pa pohvaliti sosedovo Nino, ki vsak papirček skrbno odloži v moj trebušček. Ne pozabite – bolj kot bo poln moj trebušček, čistejša bo vaša ulica!

Anej Vinkler, 3. c

Ptujška knjižnica

V torek, 28. 3. 2017, smo se odpravili v knjižnico na Ptuj. Obiskali smo mladinski oddelek. Ko smo prišli v knjižnico, nam je knjižničarka pokazala veliko knjig. Postavila nam je dve uganki in eno vprašanje. Uganki smo uspešno rešili in odgovorili na vprašanje, nato smo si ogledali celoten

mladinski oddelek. Ptujško knjižnico sem obiskovala že v vrtcu. Rada berem, zato si vsak mesec v tej knjižnici izposodim knjigo.

Zoja Travnikar, 3. c

PODRUŽNIČNA OŠ STOPERCE

Dan šole v Stopercih

Neizrekljiva lepota cveta. Privlačnost ptice visoko na nebu. Šumenje vetra v drevju. To so trenutki v našem življenju, ko se nas narava dotakne na nek oseben, skrivnosten način. Očara nas s svojo omamno čistostjo in nas opozori na življenje, ki presega vsakdanje človeške skrbi.

Kot že vrsto let praznuje podružnična šola Stoperce zadnji petek v maju dan šole. Tudi letos smo ga. V sodelovanju z Zavodom RS za varstvo narave in projektno skupino LIFE TO GRASSLANDS smo imeli dan dejavnosti z delavnico *Spoznavam travniške bisere – domače orhideje*.

Ob 15. uri nam je predaval priznan slovenski fotograf gospod Marjan Šenica, ki je ob tej priložnosti pripravil tudi razstavo, ki so jo lahko občudovali tudi obiskovalci kmečkega praznika v soboto popoldne. Nato smo dejavnosti nadaljevali z orientacijskim pohodom in delavnico na terenu. Ob zanimivih nalogah smo opazovali in raziskovali travnišča, na katerih raste zaščitena vrsta divjih orhidej. Vsi smo izvedeli veliko novega; o divjih orhidejah, o pomembnosti travnišč, o orientaciji, o lepotah našega haloškega sveta... Zahvaljujemo se Društvu gospodinje Stoperce, ki nam je napeklo domačih dobrot, ki smo jih po čudovitem popoldanskem pohodu z veseljem okušali. Zahvaljujemo se vsem, ki so se našega dneva šole udeležili. Bilo nam je prijetno. In naj povemo še za javnost: do 26. maja 2017 je bilo v Halozah najdenih 27 različnih vrst divjih orhidej. Od tega dne dalje pa jih je zabeleženih 28, na kar smo lahko res ponosni, saj je ravno naš praznik in prepoznavanje divjih orhidej v naravi pripomogel k tej ugotovitvi.

Razstava orhidej na podružnični šole Stoperce

Dan šole na prostem

Pojdimo v naravo. Pustimo ji, da nas očara. Učence podružnične šole Stoperce, njihove starše in tudi nas učitelje je v petek, 26. maja, narava prevzela. Toliko lepote, toliko življenja, ki presega naše razumevanje ...

Učenci in učiteljice PŠ Stoperce

Lov za zakladom

V ponedeljek, 8. 5. 2017, je bil lep dan. Odšli smo na travnik, kjer smo iskali orhideje. Zelo so redke. Rastejo samo še na gričih Haloz. Ko smo odšli iz šole, se nam je pridružila gospa Monika Podgorelec. Na travniku smo videli veliko zaščitene vrste rož. Preden smo se vrnili v šolo, smo imeli

še tekmovanje – lov za zakladom. Zaklad so bile orhideje. Bil sem v skupini z Mihom in Maticem. Po tekmovanju smo si ogledali še druge rože in živali na travniku s povečevalnim steklom. Preden smo prišli do glavne ceste, nas je gospod Tone Rampre povabil na kekse in domač sok. Na travniku mi je bilo všeč.

Gašper

V ponedeljek, 8. 5. 2017, smo iskali divje orhideje. Z nami je bila gospa Monika Podgorelec. Hodili smo po bregu in našli prostor za iskanje. Že na začetku smo našli travniške orhideje. Potem smo se razdelili v skupine in bili smo po barvah. Midve z Ano sva bili rumeni. Orhideje smo iskali pet minut. Našli sva trizobo kukavico, navadno kukavico in mačje uho

(osjeliko). Potem smo iskali tudi druge vrste travniških rož, nato pa še žuželke. Zelo je bilo vroče, z delom smo zaključili, zato smo se počasi vrnili v šolo. Po poti nas je na sok in kekse povabil še stric Tone. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo iskali travniške orhideje.

Larisa

Pesmi o orhidejah

Divje orhideje spadajo med kukavice,
ki ni ptica, toda prav lepa je cvetlica.

Rože lepe so ogrožene,
toda vsaj niso, kot žabe, povožene.

Miha Žunkovič

Orhideja lepa, mehka kot odeja,
ki je zaščiten bolj kot odeja.

Lepi, roza cvetovi,
to je orhideja,
ki jo boža sonce.

Jakob Kitak

Na trati je orhideja,
ki se ziba kot mlada veja.
Ta orhideja se gleda z drugimi, katera je lepša.
Ona je sreča, nenavadna vreča.

Ona je roža, ki lahko gleda in sneda sveži zrak.

Njena sosedica je lučka iz meda.

Ona cveti, lučka pa medi.

Njen obraz je kot osa s teras.

Dominik Pučko

Prerejena pesem o orhidejah

(na pesem Jaz pa grem na zeleno travco)

Jaz pa grem na zeleno travco,
trgat rožce za mojo kravco,
trgat rožce za mojo kravco,
lepo mlado šekico.

Ko na travnik sem prispela,
od veselja sem zapela,
sem lepe rožce pred seboj imela,
lepe domače orhidejice.

So med travico se skrile,
da jih kmetič ne odkrije,
da jih s koso ne odreže,
prave domače orhidejice.

Rada bi s seboj jih vzela,
ko bi jih le dekle smela,
a v naravi lepo cvete,
zato se trgati jih ne sme.

Malo sem še posedela,
nato pa sem domov hitela.

Šekica seno bo jedla,
orhidejica pa cvetela bo.

Bili smo na ekskurziji ...

Konec maja smo se s Pragerskega z vlakom peljali v Maribor. Ogladali smo si železniško postajo in zelo hiter vlak Simens, ki nam ga je predstavil g. Martin Plavčak. Nato smo šli še na avtobusno postajo. Primerjali smo postaji. Bolj nam je bila všeč železniška, čeprav je imela tudi avtobusna zelo veliko avtobusov. Peš smo se odpravili do parka in v akvarij. Tam smo si ogledali veliko rib v akvariju in plazilcev, tudi zelo strupenih kač. Bilo nam je zelo všeč, čeprav je bilo nekatere tudi malce strah. Pot nas je vodila do ladvice na reki Dravi. Skoraj eno uro smo uživali in opazovali mesto Maribor s popolnoma druge strani. Ves čas so nad nami krožila tudi letala, ki so imela šolanje pilotov na mariborskem letališču. Tako smo spoznavali, opazovali in preizkušali različna prevozna sredstva. Nazadnje nas je avtobus zapeljal prav pred McDonald's. Tam nam je bilo zelo všeč, saj imamo vsi radi njihovo hrano, pa še igračko dobiš. Domov smo se vrnili malo pred peto uro popoldne. Bili smo prijetno utrujeni, vendar zelo veseli zaradi poučnega dne.

Učenci podružnice Stoperce

ZDRAVJE

Zakaj na pedikuro?

Dandanes je vedno več težav na stopalih in žal se ne zavedamo, kakšno težo nosijo naša stopala. Vedeti moramo, da pedikura ni namenjena le estetiki oziroma lepemu videzu nog, marveč ima tudi praktične plati, saj ima čedalje več ljudi težave z otiščanci, kurjimi očesi, vraščenimi nohti, glivičnimi obolenji, bradavicami in razjedami (izsušena in popokana koža).

Priporočamo vam obisk pri pedikerju, kjer boste skupaj rešili težave. Celoten postopek traja približno eno uro in je sledeč:

- Na začetku noge položite v prijetno zeliščno kopel, ki vas sprosti in zmehča kožo na vaših podplatih.

- Nato vam skrbno pregledamo celoten spodnji predel nog in stopal.
- V tretjem koraku sledi striženje nohtov, odstranitev obnohtne kožice ter trde kože na podplatih, oskrba vraščenih nohtov ter odstranitev kurjih očes in otiščancev.
- Po opravljenem tehničnem delu pedikure je na vrsti najprijetnejši del v obliki prijetne masaže nog in stopal.
- Pa potem recite, da niste uživali!

Tudi za tiste, ki nimate težav, priporočamo pedikuro vsaj dvakrat letno. Naredite nekaj dobrega za vašo stopala ☺

Bos d. o. o., Majšperk 39, 2322 Majšperk – KOZMETIČNI SALON BOS – tel.: 030 655 716

ČISTO OKOLJE

Ravnanje z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom

Pri opravljanju vsakdanjih aktivnosti, zadovoljevanju osebnih in skupnih potreb nastajajo t. i. biološko razgradljivi kuhinjski odpadki ter zeleni vrtni odpad. Med slednje štejemo odpadno vejevje, travo, listje, staro zemljo lončnic, rože, plevel, gnilo sadje, lesni pepel, medtem ko med biološko razgradljive

kuhinjske odpadke spadajo odpadki, kot so zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst, jajčne lupine, kavne usedline, filter vrečke, pokvarjeni prehranski izdelki, kuhani ostanki hrane, papirnati robčki, brisače in papirnate vrečke; skratka vsi odpadki, ki se lahko razgradijo po naravni poti, s kompostiranjem.

Pogoj za uspešno ponovno uporabo ali predelavo odpadkov je njihovo ločeno zbiranje, zato je prepovedano kakršnokoli mešanje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada z drugimi komunalnimi odpadki. Cilj ločenega zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada pa je, da se zmanjša celotna količina odpadkov, ki se odlagajo, še posebej pa, da se zmanjša delež biološko razgradljivih odpadkov v odloženih odpadkih, predvsem zaradi povzročanja toplogrednih plinov in neprijetnih vonjav v okolici odlagališč.

Kompost – naravno organsko gnojilo. Ločeno zbiranje biološko razgradljivih odpadkov omogoča, da jih namesto na odlagališča preusmerimo na kompostiranje, pri čemer dobimo kompost kot naravno organsko gnojilo. V skladu z določili Uredbe o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom je prioriteto lastno kompostiranje. Šele ko povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva nima možnosti ali ne želi kompostirati biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstev in zelenega vrtnega odpada, jih morajo prevzeti izvajalci obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov na območju posameznih občin.

Biološko razgradljive kuhinjske odpadke je prepovedano rezati, drobiti ali mleti ter redčiti z namenom, da se jih z odpadno vodo odvaja v kanalizacijske sisteme, greznice, nepretočne greznice ali neposredno v vodo. Povzročitelji biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada morajo odpadke zbirati v vodotesnih zabojnikih, ločeno od drugih odpadkov, izvajalec javne službe zbiranja pa jih mora prevzeti s specialnimi vozili, ki preprečujejo izpuščanje v okolje in ne povzročajo neprijetnih vonjav. Za zbiranje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov

uporabljamo posodico, ki jo običajno hranimo v kuhinjskem elementu ali shrambi.

Kako uspešno kompostirati?

Za uspešno lastno kompostiranje je pomembnih več dejavnikov: pravilna izbira kompostnika, določitev pravilne lokacije za kompostiranje, pravilno ločeno zbrani biološko razgradljivi odpadki in pravilen postopek kompostiranja.

Za postavitev hišnega kompostnika na vrtu izberemo polsenčen ali senčen prostor, zavarovan pred vetrom in lahko dostopen. Hišni kompostnik naj ima neposreden stik s tlemi in naj bo z vseh strani primerno prezračen. Za prvo plast položimo plast zdrobljenih vej, ki poskrbi za dobro zračenje od spodaj in preprečuje zastajanje vode. Za optimalen razkroj je pomembna zadostna prisotnost kisika, ki jo dosežemo tako, da se suhi strukturni material (veje in zeleni obrez) in vlažni nestrukturni material (trava, kuhinjski odpadki) vedno mešata med seboj. Kuhinjske odpadke in ostanke hrane je treba takoj prekriti z listjem, zemljo, travo ali rahlo zagrebsti, da preprečimo neprijetne vonjave, obenem pa onemogočimo privabljanje neželenih gostov, kot so podgane ali ptiči.

V procesu razgradnje, ki poteka pri 50–60 °C, mikroorganizmi, bakterije in glive proizvajajo humus in hranilne snovi, za kar pa potrebujejo določeno vlago. V času daljše poletne suše je priporočljivo vlaženje kompostnega kupa. Ko je hišni kompostnik poln (oziroma po približno polovici leta), njegovo vsebino preložimo. S tem ga prezračimo in pospešimo razkroj. Dozoreli kompost presejemo s sitom z odprtini od 15 do 20 mm, preostanek pa uporabimo za nadaljnji razkroj, kot strukturni material.

Če ne kompostirate sami, tovrstne odpadke za vas prevzamemo mi! Če nimate možnosti ali želje po lastnem kompostiranju BIO-odpadkov, vam kot

izvajalec obvezne gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki zagotavljamo prevzem in odvoz omenjenih odpadkov.

Članek je delno povzet po Uredbi o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (Ur. list RS, št. 39/2010).

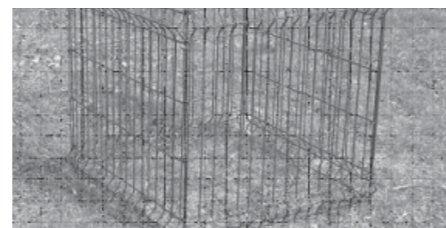
Vaš zbiralec odpadkov Čisto mesto Ptuj, d. o. o.

Tipski zabojnik za zbiranje biološko razgradljivih odpadkov

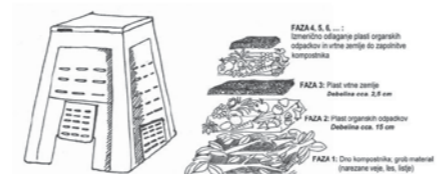
Kompostnik iz lesa

Kompostnik iz kovinske žice

Kompostnik iz plastike

Proces kompostiranja

VABIMO

80-letnica bratov minoritov na Ptujski Gori

V letih pred drugo svetovno vojno je redovna skupnost minoritov poleg župnij sv. Petra in Pavla na Ptuj, sv. Vida pri Ptuj in Sv. Trojice v Halozah prevzela še oskrbo župnije sv. Marije na Črni (Ptujski) Gori (ustanovljena 1786). Da je kakšna redovna skupnost v tem času prevzela upravo župnije, ki je bila pod oblastjo krajevnega škofa, je bilo potrebno dovoljenje Svetega sedeža. Nekaj mesecev v l. 1937 je uradno za župnijo in romarsko pot Ptujška Gora skrbel Rajmund Bratarič, župnik v Majšperku, ki je imel naslov soprovizorja. Vendar so obsežna in zahtevna prenovitvena dela, ki so bila v teku vse od konca prve svetovne vojne, zahtevala stalno prisotnost duhovnika v tem kraju. Zato je 1. aprila 1937 Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru razpisal prosto mesto župnika na Ptujski Gori in pozval duhovnike, da se javijo. Na razpis se je prijavi več duhovnikov, ki pa so po ogledu stanja cerkve, župnišča in gospodarskih poslopij na Ptujski Gori ter po prvih srečanjih z ljudmi svoje kandidature umaknili. Škofija je predvidela nov razpis in hkrati že navezala stike s skupnostjo minoritov ter se začela pogovarjati o možnosti, da bi oni prišli na Ptujško Goro. Takrat je župnija štela okoli 1500 ljudi. Na drugi razpis se ni prijavil noben nov kandidat.

Vezi med ptujskim minoritskim samostanom in cerkvijo na Ptujski Gori so bile vzpostavljene že pred tem. Občasno so minoriti pomagali kot spovedni-

Razglednica Ptujške Gore

ki, pridigarji ali voditelji ljudskih pobožnosti. Ker se je v letih pred drugo svetovno vojno povečalo število članov minoritske province slovenske narodnosti, so lahko prevzeli nove postojanke in nudili še več pomoči duhovnikom po župnijah. Domačini s Ptujške Gore so brate minorite že poznali. Zato se je med njimi pojavila želja, da bi vodstvo župnije prevzeli prav oni.

Bratje minoriti iz ptujškega samostana sv. Petra in Pavla – takrat je samostan spadal pod jugoslovansko provinco sv. Hieronima s sedežem v Zagrebu – so uradno prevzeli oskrbo župnije Ptujška Gora 1. septembra 1937, potem ko so že daljši čas potekali pogovori med vodstvom skupnosti in voditeljem lavantinske škofije dr. Ivanom Jožefom Tomažičem.

Jubilej 80-letnice bomo na Ptujski Gori obhajali ob prazniku Ptujskogorske Matere Božje – na šentvorščo, 2. julija 2017.

Program praznovanja

Petek, 30. junij

18.00: slovesno somaševanje škofov, redovnih predstojnikov in duhovnikov, ki ga bo vodil apostolski nuncij v Republiki Sloveniji, nadškof dr. Juliusz Janusz. Po maši bo predstavitev knjige *Bratje minoriti 80 let na Ptujski Gori* s krajšim kulturnim programom.

Sobota, 1. julij – predvečer praznovanja šentvoršče

19.00: molitvena ura.
20.00: slovesno somaševanje bo vodil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl. Po maši bo procesija z lučkami s petimi litanijami Matere Božje; sledilo bo nočno bedenje.

Nedelja, 2. julij – praznik šentvoršča Svete maše: 24.00, 6.30, 8.00, 10.00, 16.00.

9.00: molitvena ura.
10.00: slovesno somaševanje bo vodil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl; po maši pete litanije Matere Božje.

Bratje minoriti

KOZMETIČNI SALON BOS vas vabi

vsak dan na PEDIKURO in DEPILACIJO
ter po dogovoru na:

*** MASAŽO * NEGO OBRAZA * MANIKIRO * LIČENJE.**

Bos d. o. o., Majšperk 39, 2322 Majšperk, tel.: 030 655 716

**FRIZERSKI
ATELJE**

KPC Majšperk 39,
2322 Majšperk
tel.: 070 713 137

ponedeljek 7.30 - 16.00
torek 10.00 - 18.00
sreda 8.00 - 16.00
četrtek 7.30 - 16.00
petek 7.30 - 18.00
sobota 7.00 - 12.00
Nedelje in prazniki zaprto!

OO DeSUS Majšperk

Želi vsem občanom
in občankam občine Majšperk
veselo praznovanje dneva državnosti

Predsednik OO DeSUS
Lampret Ludvik

SLS
Slovenska ljudska stranka

Vsem občankam in občanom iskreno čestitamo
ob dnevu državnosti Republike Slovenije.

Občinski odbor SLS Majšperk

OBVESTILO - ROK ZA ODDAJO ČLANKOV

Vse bralke in bralce obveščamo, da bo naslednja redna številka Majšperčana izšla v dneh pred občinskim praznikom, zato je treba članke oddati najkasneje do torka, 25. 7. 2017, in sicer na e-naslov glasilo.majspercan@gmail.com. Člankom pripnite 2 fotografiji.

Uredniški odbor

Z majhnimi koraki skozi čas

Za vrtec OŠ Majšperk je bil 2. junij 2017 nekaj posebne-
ga. Kot vsako leto prvi petek v juniju namreč praznuje-
mo dan vrtca. Leto 2017 pa je jubilejno leto, saj obeležujemo
53 let od ustanovitve vrtca v Majšperku in 20 let obstoja
zgradbe, v kateri še danes obratuje vrtec.

Z majhnimi koraki skozi čas smo dali naslov slovesni pri-
reditvi, na kateri smo z otroki z besedo, pesmijo in plesom
popeljali navzoče skozi zgodovino našega vrtca. Ob jubileju
smo želeli pripraviti nekaj posebnega, zato smo premierno
slišali našo vrtčevsko himno, za katero je vzgojiteljica Vera
Korže napisala besedilo, uglasbil pa jo je skladatelj Miro Ko-
kol, ki pa se je žal opravičil in se našega praznovanja ni mogel
udeležiti, čeprav smo upali, da nas bo lahko spremljal na kla-
virju. Miro Kokol je domačin. Doma je bil na Ptujski Gori.
Glasba ga je zanimala že od malega. Že v drugem letniku
gimnazije in glasbene šole, kjer se je učil violino, se je odpra-
vil v Ljubljano, saj je dobil priložnost peti v 110-članskem
mladinskem filharmoničnem zboru. Uspešno je zaključil gi-
mnazijo in srednjo glasbeno šolo, kjer je z odliko diplomiral
iz harmonije in kontrapunkta, potem pa se je vpisal na redni
petletni študij kompozicije na akademiji za glasbo in postal
profesor glasbe. Napisal in uglasbil je veliko pesmi. Ponosni
smo, da je sedaj med njegovimi deli tudi naša himna, za kar
se mu celoten kolektiv vrtca iskreno zahvaljuje.

Vsaka časovna prelomnica usmeri naš pogled v preteklost, saj
prehojena pot ustvarja temelje za prihodnost. Pred več kot
petdesetimi leti so družbene razmere v našem okolju nareko-
vale potrebo po organiziranem varstvu otrok, saj je bilo ved-
no več staršev zaposlenih. Leta 1964 se je v Majšperku odprl
vrtec, ki je skoraj trideset let deloval pod okriljem Otroškega
vrtca Ptuj, zadnjih 19 let pa deluje kot enota OŠ Majšperk.
Malo več kot trideset let je vrtec deloval v gradu Hamre, a
prostori so sčasoma postali neustrezni, število vpisanih otrok
se je povečevalo, zato je bil leta 1996 položen temeljni kamen

za gradnjo novega vrtca, ki je zajemal tri igralnice. 4. novem-
bra istega leta je bila tudi uradna otvoritev vrtca. Vrtec so
svečano otvorili: takratna državna sekretarka za šolstvo Teja
Valenčič, župan Franc Bezjak, ravnateljica Vrtca Ptuj Božena
Bratuž, vodja Vrtca Majšperk Irena Obreht in mariborski
škof dr. Franc Kramberger. Uradno in dokončno so se otroci
s svojimi vzgojiteljicami in pomočnicami vzgojiteljic vselili
februarja leta 1997.

Skupina Polžki

Starši so spoznali, da so otroci v vrtcu varni, da se učijo
in vzgajajo, in vedno več jih je želelo svoje otroke vpisati
v vrtec. Tako smo bili 4. 9. 2014 zopet veseli novih treh
igralnic v povečanem in prenovljenem vrtcu. Nove prostore
sta svečano predali namenu županja občine Majšperk, dr.
Darinka Fakin, in takratna ravnateljica OŠ Majšperk Danica
Lorber. Vedoželjnih otrok, ki so potrebovali varstvo, pa je
bilo že naslednje leto več kot za šest skupin; tako je najsta-
rejša skupina že preživljala svoje vrtčevske dneve v šoli. Da
iz majhnega raste veliko, pričajo naslednji podatki: v vrtec je
bilo na začetku vključenih 15 otrok, danes jih je 130. Začeli
smo z eno skupino, danes jih je sedem. Zaradi povečanega

Skupina Žabice

Skupina Čebelice

Skupina Pikapolonice

Skupina Muce

števila otrok in posledično prostorske stiske smo že gostovali na podružnični šoli na Ptujski Gori, še vedno pa gostujemo v OŠ Majšperk.

Med brskanjem po zgodovini našega vrtca smo zbrali veliko podatkov, ki jih bomo v prihodnjem šolskem letu izdali v zborniku. Za pomoč pri raziskovanju se zahvaljujemo Boženi Bratuž in Ireni Obreht. Zahvala pa gre tudi županji občine Majšperk dr. Darinki Fakin, v. d. ravnateljice OŠ Majšperk Evelin Kočevar, Boženi Bratuž in Ireni Obreht, ki sta na prireditvi spregovorili nekaj spodbudnih besed.

Otrokom, vzgojiteljicam in njihovim pomočnicam se zahvaljujemo za pomoč pri izvedbi slovesne prireditve. Posebna zahvala gre vodji prireditve vzgojiteljici Danici Pompe, ki si je scenarij jubilejne prireditve zamislila zelo smelo in predvsem slovesno. Hvala tudi vodji vrtca Barbari Vedlin, ki je slovesnost z vodenjem še polepšala.

Zahvaljujemo se praktikantki Barbari Skerbiš, Janezu Vedlinu in Stanki Erjavec za glasbeno spremljavo, podjetju AP AUDIO LIVE MIKROFONIJA d. o. o. za osvetlitev in ozvočenje, Janezu Leskovarju za pomoč pri sceni in Petru Kitaku za fotografiranje. Hvala vsem donatorjem (Gaok Uokvirjanje, Sašo Gajšt, s. p.; Davorin Zorli, s. p. – Alinea računalniške in poslovne storitve; Ino, podjetje za konstruiranje in izdelavo strojne opreme, d.o.o.,

Žiri; Keramičarstvo Emeršič, Stanislav Emeršič, s. p.; Demo, proizvodnja, storitve, trgovina, d. o. o.; Nina trgovina, Satler Miran, s. p.; Ida Lorber, računovodstvo; Picerija Špajza, Vuk Janez s. p.; Rdpot, trgovina in storitve d. o. o.), ki so s svojimi prispevki pripomogli k temu, da smo lahko kupili majice in jih potiskali s sliko, ki krasi fasado našega vrtca, ki jo je naslikal slikar Gregor Samastur.

Veseli in ponosni smo, da nam starši zaupajo svoje otroke, da je otrok, ki obiskuje vrtec, vedno več, saj je vrtec poleg varstva in učenja tudi, kot je zapisal Cankar, šola življenja. Že samo ime vrtca pomeni nekaj lepega, pomeni prostor, kjer se vzgajajo majhna bitja v harmoniji drug z drugim in s svetom, zaposleni v vrtcu pa jim pri tem pomagamo. Skupaj stopamo po poteh bolečine, jeze, trme, skupaj se veselimo in skupaj praznujemo, kajti vsako čustvo si lasti del naše zavesti in z vzgojo in voljo dobimo moč, da izberemo tista, ki osrečujejo nas in druge.

Za konec smo vsi zapeli pesem Gradim prijateljstvo, kajti vemo, da je prijateljstvo vrednota, brez katere svet gotovo ne bi bil tako lep, kot je. Kot se za tako okroglo praznovanje spodobi, smo prireditev zaključili s torto Ptujskih pekarn, s katero smo se vsi zaposleni, gostje, naši otroci ter starši veselo posladkali.

Suzana Kodrič

Skupina Ježki

Skupina Metulji